

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

19. ČÍSLO / XXII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

11. KVĚTNA 2014

Z obsahu:

„Proč hledáte živého
mezi mrtvými?“

(Lk 24,5)

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci na náměstí
Sv. Petra 23. dubna 2014

- strana 2 -

„Bůh je můj Otec,“

říká Hermína Haunoldová,
matka šesti vlastních
a šesti osvojených dětí

- strana 4 -

Vyzdvižení trůnu
Srdce Ježíšova

a ozdravení rodiny

- strana 7 -

Rodina se může
podařit - také dnes!

Zkušenosti nasbírané při
setkání mladých rodin
v Pöllau ve Štýrsku

- strana 10 -

Kde mladí lidé nacházejí
cestu k Bohu

Monika Hackerová

- strana 11 -

Křesťanští rodiče
mají dbát na svoji zodpo-
vědnost za výchovu

- strana 12 -

Elektronika - hrozba
pro zdraví dětí

- strana 13 -

Johann Hubert Salentin (1822-1910): Po křtinách

Editorial

V Roce rodiny jistě naše čtenáře nepřekvapí, že toto číslo Světla je zaměřeno na křesťanskou rodinu. Už je tradicí, že druhou květnovou neděli slavíme Den matek, což je pak umocněno ještě novějším Dnem rodin, který se slaví vždy 15. května. Ve společnosti, která téměř ztratila pojem o životně důležitých rolích matek a rodin, tvořených manželstvím jednoho muže a jedné ženy a dětmi, je to jakýsi záchytný maják, který svítí do temnoty.

Je smutné, když člověk slyší z úst katolických rodičů, že se jim nedostává dostatečné podpory ze strany občanské společnosti (např. jsou považováni za nenormální, mají-li více než dvě děti), či možná trochu překvapivě někdy i ze strany církve (např. scházejí katecheze o modlitbě či konkrétní pomoc rodičům při sexuální výchově dětí). Jistě, situace není všude stejná, obecně však lze říci: křesťanská rodina potřebuje podpořit a také povzbudit – dobrých příkladů je dost.

Někdy je to i záležitostí rodičů, že si nabízené pomoci nevšimnou, neboť je na jejich bedra naloženo tolik, že jen stěží unesou svůj životní kříž. Bez Boží pomoci je nemožné vychovat své děti podle křesťanských zásad, udržet šťastný manželský vztah a ještě společně jít Ježíšovou cestou ke spáse duší všech členů rodiny. Ale lze tohoto ideálu dosáhnout, i když obtížně, což dosvědčuje život Hermíny Haunoldové. (str. 4) Pak opravdu není těžké říci s výhledem na konec pozemského života: „Když Bůh řekne »Amen«, řeknu také já »Amen«.“

Nejdůležitější je vědět, kam jdu – jako člověk, rodič, dítě, katolík. Mít před sebou jasný cíl – aby jím bylo věčné štěstí, kterým je Bůh sám, jeho přítomnost v nás, v našich dětech, v občanské společnosti... A budeme-li mít pevnou víru, že s Boží pomocí jsme schopni tohoto cíle dosáhnout, pak jej nemůžeme minout. Nesmíme však zapomenout o tento dar pečovat, neboť jak říká sv. Pavel: „Poklad víry máme v nádobě hliněné.“ (2 Kor 4,7)

Oporou nám je Matka Boží a Matka naše, Panna Maria. Skrze ni přichází do světa Boží milost, a proto se k ní v měsíci květnu s důvěrou obracujeme ještě usilovněji než jindy s prosbou, aby nás všechny přitáhla do Boží náruče, která chrání, hřeje, ale také se otevírá a vypouští nás ven, abychom svědčili světu o Boží milosrdné lásce, která se zrcadlí i v životě ryzí křesťanské rodiny. Právě z těchto rodin pak vzhází nejvíce duchovních povolání, za která se modlíme také o této neděli Dobrého Pastýře.

Daniel Dehner

„Proč hledáte živého mezi mrtvými?“ (Lk 24,5)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci na náměstí Sv. Petra v Římě 23. dubna 2014

Dobry den, drazí bratři a sestry! Tento týden je týdnem radosti: slavíme Ježíšovo zmrtvýchvstání. Je to radost opravdová a hluboká, založená na jistotě, že Kristus už neumírá, ale žije a působí v církvi a ve světě. Tato jistota přebývá v srdci věřících od onoho velikonočního rána, kdy se ženy vydaly k Ježíšovu hrobu a andělé jim řekli: „Proč hledáte živého mezi mrtvými?“ (Lk 24,5) Tato slova jsou milníkem dějin, ale také „kamenem úrazu“, pokud se neotevřeme této dobré zvěsti a budeme si myslet, že mrtvý Ježíš bude vadit méně než živý! Kolikrát však na své každodenní cestě potřebujeme uslyšet: „Proč hledáte živého mezi mrtvými?“ Kolikrát jen hledáme život mezi mrtvými věcmi, mezi věcmi, které nemohou dát život, mezi věcmi, které jsou dnes a zítra už nebudou, pominou... „Proč hledáte živého mezi mrtvými?“

Potřebujeme to slyšet, když jsme uzavřeni v různých formách egoismu nebo sebezalíbení; když jsme sváděni pozemskými mocnostmi a věcmi tohoto světa a zapomínáme na Boha a bližního; když vkládáme svoje naděje do světských marností, peněz a úspěchu. Boží Slovo nám pak říká: „Proč hledáte živého mezi mrtvými?“ Proč hledáš tam? Tam život nedostaneš. Ano, možná dosáhneš nějakého chvílkového veselí na den, týden či měsíc, ale potom? „Proč hledáte živého mezi mrtvými?“ Tato věta musí proniknout do našeho srdce a musíme si ji opakovat. Zopakujeme ji společně třikrát? Pokusíme se o to všichni? „Proč hledáte živého mezi mrtvými?“ (*papež třikrát opakuje spolu s přítomnými*) Až se dnes vrátíme domů, položíme si mlčky v srdci tuto otázku: Proč já hledám živého mezi mrtvými? Prospěje nám to.

Není snadné otevřít se Ježíši. Není samozřejmě přijmout život Zmrtvýchvstalého a jeho přítomnost mezi námi.

Evangelium ukazuje různé reakce: tu apoštola Tomáše, Marie Magdalské a reakci dvou učedníků z Emauz. Prospěje nám, porovnáme-li se s nimi. Tomáš klade víře podmínku, chce se dotknout zřejmosti, ran; Marie Magdalská pláče, vidí, ale nepoznává, uvědomuje si, že vidí Ježíše, teprve když ji on osloví jménem; učedníci z Emauz – deprimovaní a s pocitem poraženectví – dojdou k setkání s Ježíšem poté, co se nechají doprovodit tajemným pocestným. Každý jinou cestou hledali živého mezi mrtvými a samotný Pán je nasměroval správně. A co dělám já? Jaký směr sleduji, abych se setkal s živým Kristem? On je nám stále nablízku, aby nás nasměroval správně, když pochybíme. „Proč hledat živého mezi mrtvými?“ Tato otázka nám umožňuje překonat pokušení ohlížet se zpět k tomu, co bylo včera, a žene nás vpřed do budoucnosti. Ježíš není v hrobě, vstal z mrtvých! Žije. Je tím, kdo stále obnovuje svoje tělo, kterým je církev, a umožňuje mu putovat tím, že je přitahuje k sobě. „Včerešek“ je Ježíšův hrob a hrob církve, hrob pravdy a spravedlnosti; „dnešek“ je nepomijivě vzkříšení, ke kterému nás pobízí Duch Svatý tím, že nám dává plnou svobodu.

Dnes je tato otázka určena také nám: Proč hledáš živého mezi mrtvými, jsi po ztroskotání uzavřen v sobě a nemáš už sil se modlit? Proč hledáš živého mezi mrtvými a cítíš se sám, opuštěný přáteli a možná i Bohem? Proč hledáš živého mezi mrtvými, ztratil jsi naději a cítíš se uvězněn ve svých hříších? Proč hledáš mezi mrtvými toho, který žije, když toužíš po krásě, duchovní dokonalosti, spravedlnosti a pokoji?

Potřebujeme si opakovat a připomínat navzájem andělovo napomenutí. Toto „Proč hledáte živého mezi mrtvými?“ nám pomáhá vycházet z našich prostorů smutku a otevírá

Dokončení na str. 4

Tvůj Pán se svou družinou prochází kolem místa, kde je vybudována ohrada, do které pastýř na noc odvádí stádo ovcí. Ohrada chrání ovce proti dravým vlkům a proti zlodějům. Aby ovce byly v bezpečí, má ovčinec jen jeden vchod, u kterého celou noc bdí pečlivý vrátný. Pohled na ovčinec a jeho bránu poskytuje Ježíši vhodný obraz, aby ti ukázal, jak on se postaral o tvé bezpečí. Usedni k jeho nohám a naslouchej jeho výmluvnému podobenství.

Z jeho slov můžeš poznat, že máš toho nejlepšího pastýře, který se o tebe pečlivě stará a který dobře ví, jaká nebezpečí ti hrozí a jak se máš chovat, abys dobře využil starostlivost, kterou ti věnuje. Jako jeho ovce patříš totiž k tomu nejdražšímu, co mu jeho Otec svěřil do péče. Proto podstoupil dalekou cestu z Otcova lůna až do středu lidské bídy, aby zde na zemi nabídl za své ovce tu nejvyšší možnou cenu: položil za tebe na oltář kříže své božství i své lidství. *Přišel, abys měla život a měla ho v hojnosti.*

Ačkoliv tě svou smrtí a svým zmrtvýchvstáním vytrhl z moci Nepřítele, není tím ještě definitivně zažehnáno tvé ohrožení. Tvá cena v očích Nepřítele ještě více vzrostla právě proto, že za tebe tolik obětoval sám Bůh. Neztrácej to nikdy ze zřetele, buď si dobře vědoma toho, jak veliká je tvoje hodnota, která je proto pro tebe velkou výsadou a vyznamenáním, ale také důvodem trvalého ohrožení. Nemusíš se však bát, pokud setrváš pod ochranou svého nejlepšího Pastýře. Všechna opatření k tvému bezpečí jsou ovocem vynalézavosti jeho božské lásky.

Ohrada církve, kterou Pán zbudoval pro své ovce, neslouží k tomu, aby omezovala tvou svobodu, ale aby tě chránila před dravým Nepřítelem. Ale i on je vynalézavý.

Můžeš na něho narazit i uvnitř ovčince. K takovým *zlodějům a lupičům* je Ježíš nekompromisně přísný. Musíš si být vždy dobře vědoma, že v žádném případě nehledají tvé dobro. Při všem, co mluví a dělají, chtějí jen uškodit, protože *přicházejí, jen aby kradli, zabíjeli a ničili*. Můžeš je poznat podle toho, že *nevstoupili dveřmi, ale na jiném místě přelézají ohradu*.

Tvá záruka, kterou ti Pán nabízí, spočívá právě v tom, že je nejen Pastýřem, ale i *Dvěřmi*. Jako *Pastýř* zná osobně a dů-

Pastýřova péče

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Kdo vejde skrze mne, bude spasen.

věrně každou ze svých ovcí. Jestliže tě *volá jménem*, znamená to, že nejsi pro něho jedna z mnoha, ztracená v houfu velkého stáda. Myslí osobně na tebe, když tě vodi na tučnou pastvinu svého slova a k pramenům svých svátostí. Jsi však dostatečně vnímavá k jeho hlasu a osobnímu oslovení? Jen božský Pastýř se dokáže k celému množství obrátit tak, že současně s každou ze svých ovcí jedná tak důvěrně a pozorně, jako by byla tou jedinou na světě. Tak jako on zná důvěrně tebe, i ty musíš *slyšet a znát jeho hlas a jít jediné za ním*. Tato dobrá znalost Ježíšova hlasu je součástí tvé ochrany před nepřítelem, protože ti umožňuje rozpoznat ihned každý *cizí hlas*, abys jim nevěnovala svůj sluch, ale ihned *od nich utekla*.

Tvůj Pán se dobře postaral nejen o to, abys nezůstávala bez pastýřů, ale pamatoval také na to, aby zde byla jasná záruka, koho ti posílá jako pravého pastýře: musí jej přijmout *vrátný*, kterému byly svěřeny *klíče*⁽¹⁾ a který byl ustanoven, aby bděl nad bezpečností svěřeného ovčince. Jestliže někomu tento Pánem stanovený *vrátný neotevřít*, a on se samozvaně *vkradá na jiném místě*, není to Pánův pastýř, ale onen *zloděj a lupič*. Není proto divu, že pro tyto samozvance bude Pánův vrátný nepohodlný a nepřijemný. Budou hledat všemožné způsoby, aby ho obešli, aby zpochybnili jeho pravomoc, aby sobě i tobě zdůvodnili, proč pohrdají jeho autoritou: chtějí ospravedlnit skutečnost, že *nevstupují dveřmi, ale přelézají ohradu*, probourávají si své vlastní vchody, osobují si právo vystupovat, jako by oni byli „vrátní“, aby mohli Pánův ovčinec uspořádat podle svých zájmů. Chtěli by ovcím vnutit svou pastvu a své způsoby. Jsou to *zloději* ovcí i práv, která jim nepatří. Jejich hlas je *cizí*, protože tě chtějí odvést pryč ze stáda, jehož středem je Pastýř, a namlouvají ti, že máš být **středem sama sobě**. Čím více se jim podaří odvést tě od *Pastýře*, tím více budeš pochybovat o smysluplnosti jeho ohrady. Ale tam,

Liturgická čtení

1. čtení – Sk 2,14a.36–41

V den letnic vystoupil Petr s ostatními jedenácti (apoštoly) a slavnostně promluvil k lidem: „Ať je úplně jasno celému izraelskému národu toto: Pánem a Mesiášem ustanovil Bůh právě toho Ježíše, kterého jste vy ukřižovali.“

Když to uslyšeli, proniklo jim to srdce a ptali se Petra i ostatních apoštolů: „Bratři, co máme dělat?“ Petr jim odpověděl: „Obraťte se! A každý z vás ať se dá pokřtít ve jménu Ježíše Krista, aby vám byly odpuštěny hříchy, a jako dar dostanete Ducha Svatého. Vždyť ta zaslíbení platí vám i vašim dětem, ale také všem, kdo jsou ještě daleko, které si povolá Pán, náš Bůh.“ Ještě mnoha jinými slovy je zapřísahal a vybízel: „Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení!“ Ti, kdo jeho slovo ochotně přijali, byli pokřtěni. A ten den se k nim přidalo na tři tisíce lidí.

2. čtení – 1 Petr 2,20b–25

Milovani! Když děláte dobře, a přesto musíte trpět, je to milé Bohu. K tomu jste přece byli povoláni. Vždyť i Kristus trpěl za vás a zanechal vám tak příklad, abyste šli v jeho šlépějích. „On nezhrěšil a nikdo od něho neslyšel nic neupřímného.“

Dokončení na str. 5

kde není ohrada, nejsou ani dveře. Těmito jedinými dveřmi pro ovce je však sám Ježíš. Opustíš-li ho, nikdo tě už nezavolá tvým jménem, už neuslyšíš ten důvěrně známý hlas. Zatímco v jeho stádu jsi byla předmětem Pastýřovy osobní pozornosti a starostlivosti, jako „osvobozená“ a samostatná oběť falešných pastýřů se ztratíš bez péče, bez ochrany a bez pastvy v bezejmenném bloudícím davu a jako oběť *oloupená a zbavená života*.

Ti, kteří tě nepasou Ježíšovým jménem a v jeho duchu, pro tebe neudělali nic.

Jen si vzpomeň. Vždyť už jsi byla *bludná ovce*, ale *krvavými ranami* svého Pastýře jsi byla uzdravena. Vyhledal si tě, ošetřil, *prostírá pro tebe stůl před zraky tvých nepřátel*⁽²⁾ a dává ti za pokrm sám sebe. Vrať se k *pastýři a strážci své duše, zachraň se z tohoto zvráceného pokolení*.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Mt 16,19; ⁽²⁾ srov. resp. žalm 23

„Bůh je můj Otec,“ říká Hermina Haunoldová, matka šesti vlastních a šesti osvojených dětí

Dojemné je nejenom to, že vychovala 12 dětí – osm děvčat a čtyři chlapce. Polovina z nich je z prvního manželství jejího muže. Dojemné je také to, jak se vyrovnává se svou nemocí, plná důvěry ve svého nebeského Otce, který se jí před desítkami let zjevil. Zaslouží si velké uznání.

Při návštěvě domu s pečovatelskou službou ve Wolfsbachu v Dolním Rakousku jsem se setkala s manželou Haunoldovými. Byla jsem přátelsky přijata pánem domu. Jeho nemocná žena Hermina musí ležet v posteli. Má krátké vlasy, které jí narostly znovu po poslední chemoterapii – a zářící oči navzdory jejímu velkému utrpení. Sedím vedle ní a ona mi vypráví o svém naplněném životě.

Přišla na svět v roce 1939 ve Wiener Neustadtu, rodina ale bydlela v Altenmarktu an der Triesting. Otec byl prvním vojákem z obce, který padl ve válce. Jeho dcera měla tenkrát jeden rok a maminka byla ve vysokém stupni těhotenství s druhým dítětem, které se narodilo měsíc po smrti otce. Byla to strašná situace pro mladou maminku.

Bohudíky měla ve vesnici dvě sestry, které jí byly oporou a pomocí. Obě měly děti ve stejném věku, a tak vyrůstali Hermina a její bratr jako ve velké rodině. Proto má paní Haunoldová na dobu prvních osmi let svého života pěkné vzpomínky navzdory všemu strádání. Do tohoto období připadla také její zpověď před prvním

sv. přijímáním. Vyběhla z kostela a volala na jiné dvě děti, které se také zpovídaly: „Cítím se tak lehká, tak lehká! Cítíte to také tak?“ Ony to tak nepocítovaly. Ona sama ale chodí ráda ke zpovědi dodnes, jak zdůrazňuje, je jí jedno, jak daleko musí jet.

Zpátky do doby mládí: Když jí bylo osm let, vdala se matka podruhé. Pro dceru začala obtížná doba, která „už nebyla tak pěkná“, o ní se ale více nevyjadřovala. Rodina se přestěhovala, a tím se jí protáhla cesta do kostela o tři kilometry – a oproti dřívějšímu jej navštěvovala méně často.

„Vlastně jsem byla stále věřící, ale ne všichni okolo mě byli věřící,“ vyprávěla. Někdy v neděli poslali děti do kostela, ale rodiče zůstali doma. Hermina byla šťastná, že směla jít. „Myslím, že je to milost. Pravděpodobně se za mě modlily tety a tatínek v nebi,“ pomyslela si s úsměvem. Protože novému matčinu muži nezáleželo na modlitbě, v domě se už nemodlily.

Po několikerém stěhování, tentokrát do Badenu, bylo ještě hůře. Rodina se rozrostla o nevlastní sestru, ale měli jenom jednu ložnici pro pět osob. Pro 17letou dívku bylo soužití s nevlastním otcem z mnoha důvodů nelehké. Stále častěji vzpomínala na svého vlastního otce padlého ve válce a toužila po něm...

Jednoho dne šla na procházku do vionohradu: „Tam jsem si Bohu velice stýskala, že už nemám svého otce, a tu mi on zřetelně řekl: »Já jsem tvůj Otec!« Bylo to

Hermina Haunoldová

tak živé, že jsem musela plakat. Tenkrát jsem opravdu porozuměla, že Bůh je tady pro mě. Že on je můj Otec. Poděkovala jsem mu a řekla, že jsem tak ráda, že je mým Otcem,“ vyprávěla paní Haunoldová se zřejmým pohnutím. Tato dojemná zkušenost určila její další životní cestu. Bůh, Otec, ji má vést. „Od té doby jsem také postřehla, jak Bůh řídil můj život.“

Když ukončila svoje školní vzdělání v Altenmarktu, potom hlavní školu v Berndorfu a Badenu, začala pracovat v jedné pekárně a snažila se něčemu vyučit. „Náhodou“ narazila na obraz jedné charitní sociální pomocnice v rodině, v jejím pěkném úboru; to ji oslovilo. Jaké vzdělání musí mít pro toto povolání, si mohla přečíst pod obrázkem. To je ono! Na podzim pak s ní matka jela do Vídně, a i když už vyučování začalo, byla ještě přijata.

Od toho okamžiku žila v hlavním městě u Caritas Socialis a „to byl kus nebe“, jak vděčně vzpomíná. Také po náboženské stránce se jí stala nová společnost novým domovem. Doby modliteb – ráno, v poledne, večer, modlitby před jídlem –, exercicie, které navštěvovala, i rodinný duchovní vůdce, který se o děvčata staral – všechno toto bylo prospěšné pro mladou praktikantku. „Bylo to opravdu dobré náboženské vzdělání, které jsme tam dostaly. Pravý domov pro mne. Byla jsem si vědoma, že mě Bůh vysvobodil z obtížné situace doma.“

V roce 1957, po roce vzdělávání, dostává svůj oděv Caritasu. Následuje praxe v mateřské škole, v dětské nemocnici, u rodin s velmi zaměstnanými či nemocnými matkami. „Velmi ráda jsem se stara-

„Proč hledáte živého mezi mrtvými?“

- dokončení ze str. 2

nás horizontům radosti a naděje. Oné naděje, která odvaluje náhrobní kameny a osměluje ke hlásání dobré zvěsti schopné rodit nový život pro druhé. Opakujme tuto andělovu větu, abychom ji měli v srdci a v paměti, a potom si každý v tichu odpovíme: „Proč hledáte živého mezi mrtvými?“ Opakujme! (všichni

opakují) Podívejte se bratři a sestry, On žije a je s námi! Nechodme ke hrobům, které nám dnes slibují tu či onu krásu a potom nedají nic. On žije! Nehledejme mezi mrtvými toho, který žije.

Přeložil Milan Glaser,

Česká sekce Rádia Vatikán

la o děti, pečovala o ně, hrála si s nimi,“ vyprávěla mi. Po třech letech obdržela brož, která potvrzuje, že se stala vyučovací pomocnicí v rodinách. „Láska Kristova mě pobízí“ je na ní latinsky napsáno. To přesně odpovídá tomu, co ona cítí. Protože má o tento obor zájem velké množství děvčat, musí se ty starší (Hermině bylo tenkrát 20 let) přestěhovat do bytu ve čtvrtém okresu.

„Tady už nebyl žádný řízený náboženský program,“ lituje paní Haunoldová.

„Už jsme byly odkázány na sebe. To bylo mnohem obtížnější - trošku jako ztráta domova.“ Také při zařazení do práce to bylo teď těžší. Toto vše a nedostatky náboženských společností poskytujících podporu ji zatěžovaly tak, že začala podléhat určitému druhu deprese. Lékař jí doporučil pobyt na venkově. Následuje pobyt v komunitě Sv. Egidia a v Amstettenu. Potom zase začala pracovat u rodin, v nichž je matka z důvodu onemocnění omezená v činnosti, mezi jinými u skoro slepé ženy s pěti dětmi.

Přišel květen 1963: Hermína střídá jednu pomocnicí v rodině Haunoldových, kde v březnu zemřela 29letá matka šesti dětí (nejmladší tříleté). Otec, tenkrát dělník pracující na směny, byl úplně zoufalý. Jak to půjde dál? „Tady pomůžte jenom modlitba,“ pomyslí si nová pomocnice. A tak se začnou spolu večer, když jsou děti už v posteli, modlit růžencem. Protože matka byla předtím už delší dobu nemocná, a tak se nemohla o děti starat, těšili se všichni navzdory všem obtížím, že mají zase pravidelný, dobře uspořádaný život.

Herminino zdraví se stále zlepšovalo. Děti a práce jí dělaly dobře. „Myslím, že mi dřív tento úkol chyběl,“ zjišťovala dnes. „Po dlouhou dobu jsem si přála stát se matkou těchto dětí, na druhou stranu bych se ráda vdala. O tom jsem už také mluvila s Pánem Bohem,“ říká mi. V říjnu se Hermíny šestinásobný otec zeptal, jestli by si ho vzala. Souhlas dětí si už vyžádal. A co na to řekla pomocnice v rodině? Měla ráda toho starostlivého otce, viděla jeho přátelskost, jeho snahu udělat dětem radost. Dokonce sám udělal marmeládu a kompoty z meruněk, pracoval pro zlepšení napjaté finanční situace i večer a o sobotách... „Jenom neděle byla pro něho svatá. Ta patřila Bohu a ro-

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Když mu spílali, on jim to spíláním neoplácel, když trpěl, nevyhrožoval, ale ponechal vše tomu, který soudí spravedlivě. On sám na sobě vynesl naše hříchy na dřevo (kříže), abychom byli mrtví hříchům a žili spravedlivě. Jeho ranami jste uzdraveni. Byli jste kdysi jako bludné ovce, ale nyní jste se vrátili k pastýři a strážci svých duší.

Evangelium - Jan 10,1-10

Ježíš řekl: „Amen, amen, pravím vám: Kdo nevchází do ovčince dveřmi, ale vniká tam jinudy, to je zloděj a lupič. Kdo však vchází dveřmi, je pastýř ovčí. Vrátný mu otevře a ovce slyší jeho hlas. Volá své ovce jménem a vyvádí

je. Když všechny své ovce vyvede, jde před nimi a ovce ho následují, protože znají jeho hlas. Za cizím však nikdy nepůjdou, ale utečou od něho, protože hlas cizích neznají.“

Ježíš jim pověděl toto podobenství, ale oni nepochopili, co jim tím chce říci. Ježíš proto řekl znovu: „Amen, amen, pravím vám: Já jsem dveře k ovčím. Všichni, kdo přišli přede mnou, jsou zloději a lupiči, ale ovce je neuposlechly. Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mne, bude zachráněn; bude moci vcházet i vycházet a najde pastvu. Zloděj přichází, jen aby kradl, zabíjel a působil zkažení. Já jsem přišel, aby měly život a měly ho v hojnosti.“

dině.“ A protože byl věřící, říkal jí: „Věřím, že Matka Boží už zatahala za nitky,“ směje se paní Haunoldová.

Ale potom se to děje jinak: Děkan Pichler, který má ve volných dnech dozor v kostele v Amstettenu, jí po telefonátu s ústředím Caritas ve Vídni sdělil, že musí odsud pryč, protože oni dva se vzájemně sblížili. A tak Hermína tohoto pokynu u poslechla. To byly ještě jiné časy!

Od té chvíle měly děti každé dva týdny jinou pomocnicí v rodině a Hermína

pracovala zase v okolí Amstettenu. Když se blížily Vánoce, myslela na „svoji“ rodinu, kterou musela opustit, na otce, na „své“ děti, které jí už přirostly k srdci. A rozhodla se, že o Vánocích za nimi pojede. Radost byla veliká. S panem Haunoldem teď vážně mluvila o svatbě. Ale musel by se vyhledat nový byt, radí budoucí manželka. Daleká cesta do školy by byla pro děti velmi náročná: Šest kilometrů pěšky, více než půldruhé hodiny do školy do Neuhofenu! V zimě by to bylo zvlášť tvrdé. „Že to dokázala Marie, která nejprve musela chodit sama, zvláště ve sněhu, to mě udivovalo. Věřím, že já bych nechodila,“ obdivuje matka zpětně „svoji“ nejstarší.

U Haagu si našli malý domek, který Hermína pokud možno rychle upravila, aby byl obyvatelný, zatímco děti měly ještě jinou pomocnicí. 16. května 1964 byla svatba. „Letos máme zlatou svatbu,“ září paní Haunoldová. „Přála jsem si, abych se toho dožila, nevěděla jsem ale, jestli se to podaří, protože jsem stále slabší,“ dodává bez jakékoliv hořkosti v hlase. Ve vzpomínce na tento krásný den pokračuje: „Nechala jsem si ušít bílé šaty. Také děti byly pěkně oblečeny. V Haagu jsme měli svatbu: šli jsme po hlavním náměstí, šest dětí před námi. Pak jsme byli pozváni k rodičům. Naši sourozenci a sourozenci první manželovy ženy, kteří mě, díky Bohu, všichni přijali, byli také s námi.

Svatební fotografie manželů Haunoldových

► Večer svatebního dne pak odešla poslední pomocnice.“

V 25 letech se teď stala mladá žena šestinasobnou maminkou. „Byl to malý domek. Studna byla před domem. Nebyl to jednoduchý život, ale z toho jsem si nic nedělala. Starší děti už pomáhaly. Ten třetí, Bua, byl už opravdu silný a čerpal vodu.“ S dětmi dobře vycházela: „Beze všeho mě přijaly,“ vzpomíná vděčně. Za rok přišel na svět jejich první syn, Marek. Jak ráda měla ty své první děti, je možné pozorovat z toho, že Markem nezačala počítat od jedničky: „Dostala jsem své sedmé dítě,“ říkávala se smíchem. O rok později přišlo číslo osm, Veronika. Potom byla rok pauza.

Na exerciciích poznala velmi příjemnou paní z Haagu, která jí s dětmi pozvala k sobě. Vzniklo pěkné přátelství s touto rodinou. Byli to rolníci. To setkání se stalo Božím požehnáním, „které se nepřerušilo“. „Vždyť v onom roce chtěl majitel, abychom náš dosud pronajatý domek koupili.“

S tímto malým, opravdu zchátralým domem s maličkými okny nebyla Hermína spokojená. Napsala o svých starostech P. Kroisbacherovi, rodinnému duchovnímu. Ten při jedné návštěvě navrhl, aby získali nové stavební místo. On se postará o to, aby jim stavební družstvo pomohlo se stavbou domu. „Tehdy jsme zašli za těmi přáteli rolníky, abychom se jich poptali na stavební pozemek. Hned nám řekli, že bychom mohli mít velký stavební pozemek.“ A přátelé jim poskytli dokonce 10letou lhůtu ke splacení.

A jak to pokračovalo se stavbou domu? „Měli jsme vždycky hodně požehnaní, že, Huberte?“ obrátila se ke svému muži, který poslouchal v pozadí. Neboť část nového pozemku potřebovala jedna firma jako příjezdovou komunikaci a nabízela za to 30 000 šilinků. „A nám to vyhovovalo, tak jsme získali výborný základní kapitál pro stavbu.“

V červenci roku 1969 přišli čtyři muži (belgičtí studenti a jeden kněz), jakož i kuchařka ze stavebního družstva. Začali se stavbou domu. Hubert Haunold si vzal volno, a tak se přes den pracovalo a večer společně zpívalo. Jenom v neděli ne! S úsměvem si vzpomíná: „Jednou jsme přesto chtěli v neděli vykonat nějakou práci. Ale pak se ukázalo, že to neby-

lo dobře a postavené se muselo zase odstranit.“ Proto už žádná práce v neděli!

Již v listopadu téhož roku se mohli Haunoldovi se svými nyní už 10 dětmi – v roce 1969 přišla na svět po Alžbětě Judita – nastěhovat do domu. P. Kroisbacher přišel vysvětlit dům. „Se školou a choze-

Hermína Haunoldová dnes

ním do kostela to bylo ideální,“ říká paní Haunoldová. Její muž se mezitím stal účetním a vydělával více. Tak stačily peníze na to, aby mohli posílat jednoho syna do Göttweigu. Je teď jáhnem.

V roce 1971 přišlo ještě jedno děvčátko a v roce 1975 dvanácté dítě – chlapec. S úsměvem mi sděluje: „Teď už nemohu, už je konec, řekla jsem. Měla jsem tehdy 36 a můj muž 47 let. Lidé už říkali: »Dědeček jde na procházku s vnoučaty.« Při porodu toho nejmladšího měla nejstarší dcera 20 let, je povoláním kuchařka a je to moje velká pomocnice. Ona vedla domácnost, když jsem byla v nemocnici. O Vánocích pekla a pekla...“ Že měla ráda všechny děti stejně, ukazuje výrok jednoho jejího vlastního dítěte, které teprve ve 12 letech přišlo na to, že jsou dětmi od dvou matek a ne od jedné.

Léta běží a z dětí se stávají dospělí lidé. Většina z nich už jsou sami rodiči. Tři synové se stali účetními, jeden stolařem. Některé z dcer napodobily matku a zvolily si sociální povolání: matka v dětské vesničce – později matka vlastních dětí, zdravotní sestra, učitelka mateřské školy, jedna obětavě pečovala o členy rodiny dříve, než vstoupila na Karmel. Katrin byla 12 let u steylerských sester a pracuje teď jako sociální pomocnice u Caritas. Paní Haunoldová samotná se navzdory velké domácnosti zapojila ve farnosti do práce

v Caritas a navštěvovala staré lidi. Jednomu synovi pečovala o dítě.

Během těchto let manželé stále navštěvovali Medžugorje, autobusem nebo letadlem. Celkem byli dvacetkrát v Hercegovině, naposledy ve Svatém týdnu 2013. Tehdy se setkali se svou dcerou Karin, která je tam pomocnicí v rodině. Prosila rodiče, aby zůstali na Velikonoce. I když jejich skupina odcestovala domů, rozhodli se zůstat a Prozřetelnost se postarala o cestu zpátky. Stalo se to takto: Jeden muž z jejich farnosti jim nabídl místa pro zpáteční cestu domů. „Bůh je táák veliký,“ září paní Haunoldová. On ji provázel po celý život.

To neznamená, že byla ušetřena každého žalu. Tak před několika málo lety zahynul jeden její vnuk při autonehodě. Ale u tak velké rodiny – ke 12 dětem přibýlo ještě 19 vnoučat – existuje kromě mnoha radostí také dosti trápení a starostí z nejrůznějších důvodů. Tady je potřeba se za svůj protějšek hodně modlit a doufat – také teď, protože má největší zdravotní problémy.

Proto nyní už manželé Haunoldovi žijí v jednom příjemném malém bytě s „pečovatelskou službou“ ve Wolfsbachu. Děti jsou „pomoc, opora a radost“: Alžběta, její deváté dítě, je zdravotní sestrou ve Steyeru a přichází každý týden, aby pomohla s péčí o matku. V neděli pečuje Judita. Ostatní často volají, aby se na ni zeptali.

Obdivuji velkou plochou televizní obrazovkou v pokoji. „Ano, těším se, že se smím denně zúčastnit přes televizi mše svaté. To je krásné. Tu nikdy nevynechám.“ Každé ráno se modlí manželé růženec, a když nepřijde žádná návštěva, také jeden odpoledne. Nejráději se modlí docela osobně k Pánu Bohu.

„Máme to tady velice dobré. Nechtěla bych odtud odejít. P. Jakobus přijde každý týden se svatým přijímáním pro mne a jednu sousedku. S touto paní velmi pěkně vycházím. Když mě navštíví, můžeme se bavit o tom, co jsme slyšely v Radiu Maria a o problémech, které jsou a které nás tíží,“ vypráví o svých všedních dnech.

Těmi „problémy“ myslí, jak jsem později zjistila, problémy svých dětí. „Vy si děláte více starostí o své děti než sama o sebe,“ jsem přesvědčená. „Ano,“ říká mateřsky. „O sebe si nedělám starosti, jenom o děti a vnuky.“ Zvláště co se týká

jejich víry: Když některé najde cestu k víře – jaká radost! A jak trpí, když se některé vzdálí! Protože z vlastní zkušenosti ví, jak důležitá je víra – zvláště teď v její těžké nemoci, o které mi střídavě vypráví.

V roce 2011 byla operována kvůli rakovině prsu. Nejdříve se zdálo, že je všechno v pořádku. V roce 2012 neměla žádné obtíže, nálezy byly dobré. Ale v roce 2013 vyvstaly velké problémy se zády: „Metastázy vytvořily díry v páteři,“ vysvětluje věcně. Dostává tedy chemoterapii – každý týden. Kvůli nepříznivým vedlejším účinkům byly intervaly chemoterapie změněny na dva týdny. Po ošetření jí řekli, že nenastalo žádné zlepšení a žádné se nedá očekávat. Mohli by se sice ještě jednou pokusit, ale to by způsobilo jen krátké prodloužení života.

Má bolesti? „Ne, s půlkou morfiové tablety nemám bolesti,“ popisuje mi klidně svůj stav. Její muž musí velmi pomáhat, protože jí chybí síla pro každou činnost. S láskou se na něho dívá: „Mám dobrého muže. Ošetřuje mě s láskou.“ A usmívá se tiše: „Dětem jsem nedávno říkala: Vůbec jsem nevěděla, že mám tak dobrého muže. Všechno udělá. Také v noci musí několikrát vstávat. Pozorují, že stále slábnu.“

Jak se k tomu staví, ukazují následující slova, která dodává se zářícím pohledem: „P. Jakobusovi jsem řekla: Když Bůh řekne »Amen«, řeknu také já »Amen«. To je naše cesta. Z ní nesejdeme.“ To je skutečně pravda. Je to nakonec osud nás všech. Ale jak je dobré vidět, že tato žena přistupuje ke svému brzkému konci života (lékaři říkají půl roku až rok) s takovou důvěrou a klidem! Jaký je to příklad, od kterého se můžeme učit! Hermina Hauldová zdůrazňuje ještě jednou pramen, ze kterého čerpá: „V 17 letech mi bylo jasné dáno na vědomí, že je Bůh můj Otec a že je tu pro mne. Mohu tedy padnout jenom do jeho rukou.“

Otče, přicházím teď k tobě – tuto píseň byste měli zpívat na mém pohřbu, přeje si. Tedy nehádá se se svým osudem nebo s Bohem? „Ne, vůbec ne,“ vysvětluje rozhodně a usmívá se: „Já přece vím, kam jdu!“

Má nějakou radu pro naše čtenáře? „Ano: aby byli pevně zakotveni ve víře. To je to nejdůležitější.“

Z VISION 2000 – 2/2014
přeložil -mp-

Vyzdvižení trůnu Srdce Ježíšova a ozdravení rodiny

Jak je možné ozdravit lidskou společnost? To je otázka, která dnes zajímá mnoho lidí.

Církev odkazuje ve své sociální nauce na řád stvoření a vykoupění. Nabízí nám katolíkům jako dobrá matka také mnoho nadpřirozených prostředků, protože rány které způsobil dědičný hřích lidské přirozenosti, nemohou být vyléčeny jenom přirozeným způsobem.

Kromě zvěstování Božího slova, svaté Oběti a svátostí nám církev daruje cvičení zbožnosti, která pomáhají lidem lépe sledovat Boží plán.

Jednu iniciativu obnovy společnosti papežové zvláště chválili: Vyzdvižení trůnu Nejsvětějšího Srdce Ježíšova.

Tato formulace, na kterou si moderní uši musí nejprve zvyknout, odráží nebeské vnuknutí, které se zrodilo ve francouzském poutním místě Paray-le-Monial.

Zde v Burgundsku se v 17. století zjevil řádové sestře Marii Markétě Alacoque (1647–1690), která byla v roce 1920 svatořečena, Spasitel, aby se skrze ni šířilo uctívání jeho Nejsvětějšího Srdce.

Na stejném místě dostal řeholník Mateo Crawley-Boevey (1875–1960) inspiraci ke „Křížové výpravě lásky“. Jejím cílem má být zřízení sociálního království Ježíše Krista a ozdravení rodin a celé společnosti.

P. Mateo Crawley-Boevey se narodil roku 1875 v Peru. Stal se členem Kongregace Nejsvětějšího Srdce Ježíšova a Marie a věčného uctívání Nejsvětější svátosti oltářní. Toto řádové společenství bylo založeno roku 1800 v Poitiers a jeho sídlo bylo potom o několik let později přeloženo do pařížské Rue de Picpus. Dnes se nazývá krátce „Kongregace Nejsvětějších Srdci Ježíše a Marie“. (V Německu se uvádí kongregace pod názvem Arnsteinerští otcové.)

P. Crawley-Boevey jako mladý kněz onemocněl a přišel v roce 1907 jako poutník do Paray-le-Monial. Zde se jeho zdraví náhle a neočekávaně navrátilo. Současně si uvědomil, že je Bohem poslán k tomu, aby hlásal zsvěcení rodin Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu.

Toto zsvěcení se nazývá *Vyzdvižení trůnu Srdce Ježíšova*. Zsvěcení neznamená žádné zvláštní modlitební povinnosti pro rodinu, ale je výrazem přání plnit v rodině svědomitě všechna Boží přikázání a tak uznávat Spasitele jako Krále a Vládce rodiny. Doporučuje se před zsvěcením dodržet určitý čas příprav na toto zsvěcení. V den Vyzdvižení trůnu se umístí obraz Nejsvětějšího Srdce Ježíšova na nějaké čestné místo. Tím se vykoná vyzdvižení trůnu. Jestliže je přítomen kněz, obraz požehná.

Potom se členové rodiny pomodlí zasněnou modlitbu a vyznání víry. Ve výroční den Vyzdvižení trůnu se má zsvěcení rodiny obnovit.

Od zsvěcení lidstva Neposkvrněnému Srdci Panny Marie papežem Piem XII. v roce 1942 patří také modlitba zsvěcení Mariinu Srdci k obřadu Vyzdvižení trůnu.

P. Mateo začal své dílo v roce 1908 v Jižní Americe, když ho k tomu výslovně vyzval svatý papež Pius X. Následovaly pak Severní Amerika a Evropa, potom Asie a Oceánie. Papežové Benedikt XV. (1914–1922), Pius XI. (1922–1939) a Pius XII. (1939–1958) posilovali P. Matea v jeho záslužné práci ke cti Srdce Spasitele. V době jeho smrti v roce 1960 bylo několik milionů rodin na celém světě napojeno na jeho dílo.

Představujeme text P. Matea, který nám učiní Vyzdvižení trůnu Srdce Ježíšova lépe srozumitelným.

* * *

Vyzdvižení trůnu se dá definovat jako oficiální a sociální uznání vlády Srdce Ježíšova v křesťanské rodině. Uznání se provede tak, aby bylo smyslově chápáno a natrvalo přijato slavnostním přinesením obrazu Božského Srdce na čestné místo v domě a aktem zsvěcení.

Bůh milosrdenství řekl, že jako zdroj všeho požehnání rozšíří požehnání na všechna místa, kde bude vystaven obraz jeho Srdce, aby tam byl milován a uctíván.

Dále řekl: „Budu vládnout navzdory svým nepřítelům a všem, kdo by mi chtěli odporovat.“ (podle sv. Marie Markéty Alacoque) ▶

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Otevřete svá srdce milosti, kterou vám Bůh dává skrze mne, jako květ, který se otevírá teplým paprskům slunce. Buďte modlitbou a láskou pro všechny ty, kteří jsou daleko od Boha a jeho lásky. Já jsem s vámi a za vás všechny se přimlouvám před svým Synem Ježíšem a miluji vás nesmírnou láskou. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!“

Medžugorje 25. dubna 2014

► Povýšení na trůn není tedy nic jiného, než úplné uskutečnění souboru požadavků, které uložilo Nejsvětější Srdce Ježíšovo v Paray-le-Monial, a nádherných zaslíbení, která tyto požadavky doprovázejí. Řekl jsem souboru, neboť vznešeným cílem posvěcení rodiny je tento úplný apoštolát: sociální základ, který by měl být prvním živým trůnem Krále Lásky. Aby se svět proměnil a nově zachránil, musí se Vánoce stále obnovovat, musí Emmanuel, Ježíš z evangelia, stále bydlet mezi námi. Společnost se musí, aby dosáhla sociálního království Ježíše Krista, vrátit ke kořenům a obnovit křesťanskou rodinu.

V rodině se ukazují hodnota a zdatnost národa. Národ je takový, z jakých rodin je složen.

Před svým obrácením mi řekl jeden významný konvertita: „Otče, nemůžete nikdy přehánět význam křížáckého tažení, které kázáte. My, my máme před očima jeden cíl: odkřesťanit rodinu. My necháme rádi katolíkům kostely, kaple, katedrály. Nám stačí rodiny, abychom získali společnost. Jestliže máme v rukou rodinu, je o »vítězství« cirkve postaráno.“

Tak, jak říká slovo Kristovo: „Děti tohoto světa jsou prozíravější než děti světla!“ (Lk 16,8)

Největší zlo spočívá v tom, že se z rodiny ztratil smysl pro božské věci. Co se dá dělat proti tomuto zlu? Vrátit se do Nazareta.

V Nazaretě, založením Svaté rodiny, Slovo začalo vykoupení světa. Aby byla znovu vykoupěna, musí se společnost vrátit do Nazareta.

V zemích zničených válkou jsme viděli strašné obrazy zničených kostelů. Katolický cit tím byl pobouřen. Ale zničení křesťanské rodiny je ještě větším neštěstím. Rodina je chrám chrámů. Ne tyto krásné chrámy, ne kostely postavené z kamení mohou zachránit svět, ale jsou

to křesťanské rodiny, je to Nazaret. A to je snadno pochopitelné.

Rodina je zdrojem života, první školou dítěte. Jestliže je pramen života lidu otrávený, musí národ zaniknout. Chceme naočkovat víru a lásku k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Jestliže Ježíš Kristus pronikne ke kořenům, pak se stane celý strom Ježíšovým. Tedy, Vyzdvižení trůnu není nic jiného než Ježíš Kristus, který si činí nárok na své místo v domě, jako tenkrát ve-

P. Mateo Crawley-Boevey

čer po vykonané apoštolské cestě v Betánii žádal o přenocování. O čestné místo, protože on je Král (Jan 18,37) a – zopakujeme to – on musí kralovat v každé rodině, aby brzo ovládl celou společnost, musí zaujmout významné místo v rodi-

ně, protože on je Přítel a svým Srdcem, svoji láskou chce vládnout.

My bohužel neznáme Ježíše Krista, a proto ho nemilujeme. Bojíme se ho, držíme se od něho daleko a říkáme mu: „Zůstaň ve svatostánku a my budeme prožívat svůj rodinný život tam vzadu, daleko, jinde.“

V Ježíši Spasiteli vidíme jenom Boha ze Sinaje. Ježíš se ale ukazuje jako mírný, dobrý, nám blízký, jako Emmanuel, „Bůh s námi“, jehož radostí je přebývat s lidskými dětmi. Jako ten, který se za dnů svého smrtelného života nestyděl přebývat s celníky a hříšníky (srov. Mt 9,11), a dokonce se zúčastnil svatby (srov. Jan 2), aby ukázal své přání žít náš rodinný život se všemi jeho radostmi, se vším jeho utrpením.

Zdůrazňujeme svoji nehodnost. Byl Zacheus hoden, ten hříšník, kterého poháněla jenom zvědavost, aby si stoupal na špičky, aby uviděl Spasitele? Ne, jistě ne, ale doufal v jeho odpuštění a přijal ho ve svém domě. A s Ježíšem přijal také spásu, mír a obrácení: „Dnes přišla do tohoto domu spása!“ (Lk 19,9)

My zachováváme respekt! A on si žádá a vyprošuje lásku. On rozpíná paže, a my se ho straníme – z respektu! Klade me mezi Boha a nás údolí a hory – z respektu! Jak farizejská výmluva!

To zní, jako bychom chtěli svého Boha, který z lásky odložil královský plášť a členku svojí slávy, podává nám ruku jako bratr a nabízí nám své srdce, jako bychom chtěli tomuto Bohu, který je Lásky, říkat drzým tónem: „Pomysli si, že jsi Bůh a Král, zastav se, zůstaň od nás daleko!“

Cožpak si nevzpomínáme nebo nevíme, že úcta, opravdová křesťanská úcta, kterou mu dlužíme, se v našem vztahu k Vykupiteli nemůže projevat nikdy jako dělicí odstup, potom co on odstranil jakýkoliv odstup svým lidstvím a Eucharistií?

Protože to udělal, očekával a žádal od křesťanů jistě daleko dokonalejší úctu než ti, kteří drželi Židy s třesením v uctivé vzdálenosti od něho. Co by chtěli tito

Pius XII. vyhlásil katolíkům na celém světě svojí encyklikou „Haurietis aquas“ v roce 1956 požehnání pro úctu k Srdci Ježíšovu: „Kde teď hledat pomoc proti tomu všemu zlu, které ... se valí v tíživém nepořádku na jednotlivce, rodiny, národy a celý svět? Existuje nějaká pobožnost, která by byla hodnotnější než uctívání Srdce Ježíšova, která by přesněji odpovídala zvláštnostem katolické víry, která by více vystihovala dnešní nouzi církve a lidstva? Která Boží úcta by byla důstojnější, více odpovídající a spásanosnější než tato, protože úcta, o kterou jde, je zaměřena na lásku Boží?“

ustrašenci říkat, když jako tolik hříšníků ho slyšeli volat sladkými slovy „amici mei“ – „moji přátelé“, „filioli“ – „synáčkové“! Kdož ví? Snad by umřeli strachem a ne láskou.

Ano, jsou takoví pokřtění křesťané, kteří, jestli se tak mohou vyjádřit, jsou Židé plní strachu: „Ať s námi Pán nemluví, jinak bychom mohli umřít.“ (Ex 20,19)

Já za sebe říkám: „Mojžiš a proroci ať mlčí, lidé ať nemluví, chci slyšet Ježíše, o kterém kážu, mého Ježíše! Ty jediný, Ježíši, máš slova věčného života a lásky. Dej, ať mohu pít slova ze tvých rtů, tvá slova, Ježíši, Synu živého Boha, Synu Marie, abych já, mluvě opravdovou řečí tvého Božského Srdce, přišel blíže k tobě a mohl přivést k tobě množství duší, vzdálených od tebe falešným systémem oddálení od tebe.“

Ano, bojím se více jednoho jansenisty než stovky protestantů, ba více než někoho nevěřícího.

Vzpomínám si, že jeden silně věřící katolík mi řekl k Vyzdvižení trůnu: „Ne, otče, to nechci udělat, abych ho vystavil ve svém salónu; jaký nedostatek respektu!“

Jansenismus, děsný jansenismus, jak pro mnohé by bylo potřeba tento takzvaný respekt odhalit tím, že dodám jediné slovo: strach z lidí, ubohý strach z lidí!

Jako by ten, který mě jednou pozval, abych přišel na svatební hostinu, nebyl na svém místě v nějakém salónu! Cožpak on není Král králů? (srov. Zj 19,16) Ach, Láska není milována, není milována! Člověk nekáže dosti lásku k Ježíši Kristu, a přece jde o plamen, o život, a ne o nějaké chrobné citové mámení.

Kdybychom si důkladněji všimali evangelia, kdybychom je důkladněji četli, brzy bychom byli přesvědčeni o touze Pána po důvěrném vztahu s námi.

Bály se snad ty malé děti z Judeje a Galileje, které se mu vrhaly do náručí a které museli nutit, aby se vzdálily, které ale on volal nazpátek, aby je ještě jednou objal?

Opakuji, že když se Ježíše bojíme, je tomu tak proto, že ho neznáme, protože jsme se k němu nepřiblížili, protože jsme ho nespátřili!

Jak bychom ho měli poznávat z dálky, jak se na něho dívat, z něho se těšit, když naše křesťanství nespočívá ve stále větším přiblížení a důvěrnosti? Jak bychom ho mohli milovat bezmeznou láskou, když ho

Kristus při svém zjevení sv. Markétě Marii Alacoque r. 1675 naléhavě žádal od křesťanů úctu ke svému Srdci a přislíbil ctitelům svého Srdce:

1. Dám jim všechny potřebné milosti a požeňmám jejich činnost.
2. Potěším je ve všech jejich obtížích.
3. Hříšníci najdou v mém Srdci nevyčerpatelné milosrdenství.
4. Vlažní se stanou horlivými a horliví dokonalejšími.
5. Ochraním ty, kteří se mu zasvětili a nepřestanou ho zbožně uctívat.
6. Vepíšu do svého Srdce jména všech, kdo budou rozšiřovat úctu k němu.
7. Kde budou uctívat obraz mého Srdce, tam dám svůj mír a spojím rozdvojené.
8. Rodiny, které se s důvěrou na mne obrátí, ochraním v jakémkoli soužení.
9. Společnosti, které se dají pod mou ochranu, uchovám ve svornosti a uchraním je trestů, které si zasloužily.
10. Těm, kteří pracují na spáse duší, dám milost, že obrátí i nejzatvrzelejší.
11. Zahrnu nebeským požeňmáním všechny, kteří o mém svátku přistoupí ke stolu Páně, aby odčinili urážky, kterých se mi dostává především v Nejsvětější svátosti.
12. Má všemohoucí láska udělí všem, kdo mě po devět po sobě jdoucích prvních pátků přijmou, milost konečného setrvání. Nezemřou ve stavu nemilosti a bez svátostí. Mé Božské Srdce jim bude v posledním okamžiku bezpečným útočištěm.

vidíme jenom zkomoleně, protože ho pozorujeme pod závojem vzdálenosti, který nutně ukrývá rysy jeho božské krásy? (...)

Proč ho udržujeme vzdáleného od rodiny, kde bychom právě mohli podávat důkazy lásky! Potřebujeme ho tak nutně ve svatyni rodiny. Naše bytí je odkázáno na Boha. Ani minutu našeho dne, našeho života se bez něho neobejdeme! Nebojujeme ani nežijeme v kostele, netrpite ani neumíráme v kostele. Když potřebujeme Boha, abychom ho v chrámě velebili, pak potřebujeme také Boha, abychom se k němu mohli modlit i doma.

Když je Ježíš Králem rodiny, když je u nás doma, pak ukáže, čeho je schopen. (...)

Přijměte tedy Ježíše do svých bytů jako Krále a jako Přítele. On je Král. Řekl to před Pilátem a chce, aby rodiny, jakož i národy toto království uznaly a hlásaly. (...)

Společnost, která vystupuje tak plaše se svým sociálním křesťanstvím, nehledá jenom záminky, ale skutečné důvody

nevhodnosti, aby nemusela vyzdvihnout trůn na čestné místo. Lidé mají strach před nevěřícími návštěvníky a některými kritiky nebo před přijetím nebo společenskými událostmi, že by Ježíš mohl být příliš náročný; člověk se stydí před jeho pohledem a cítí se být omezen ve smutném požitku navyklé svobody chování. Že se prý jedná jenom o symbol, který se odmítá, a nikoliv o osobu Spasitele a jeho evangelium, jeho ducha a jeho zákon! Buďme přece logičtí ve své víře a čestní vůči sobě samým! Rozlučme se s malichernými pochybnostmi zředěného degenerovaného křesťanství a mějme odvahu jako ti zlí a ještě lépe než oni vyznat a potvrdit hlasitě své přesvědčení.

Katolíci, vy musíte myslet hlasitě, alespoň ve vlastním domě. Tak zvolíme z plného srdce: Vivat Rex in aeternum! Ať žije Král navěky!

*Z Kirchliche Umschau 5/2013
přeložil -mp-*

LORETÁNSKÁ MUZEJNÍ NOC 2014 v Loretě Rumburk, 16. května 2014

Jediná akce svého druhu na Děčínsku se v Rumburku pořádá po osmé v rámci celorepublikového Festivalu muzejních nocí 2014. Netradiční večerní zpřístupnění barokní kulturní památky připravuje Římskokatolická farnost – děkanství Rumburk a Město Rumburk za podpory JVB Rumburk a Sparkasse Oberlausitz-Niederschlesien. Vstupné je 30 a 15 Kč.

Program: 20.00 hod. zahájení (nádvoří) • 20.05–20.15 hod. písničky pro děti sboru *Zpěvák* při ZŠ V. Kováře v Rumburku (nádvoří) • 20.20–20.40 hod. renesanční a barokní hudba souboru *Musica Viva* z Liberce (nádvoří) • 20.40–21.00 hod. pohádková operka *O Šipkové Růžence* Sborečku při ZŠ a MŠ v Krásné Lípě (nádvoří) • 21.05–21.25 hod. stínová loutková pohádka *Maska* souboru *Spojáček* z Liberce (ambit) • 21.30–21.55 hod. opožděná vernisáž výstavy fotografií Josefa Zosera *Krajina Lužických hor* (ambit) • 21.30–21.55 hod. čtení regionálních pověstí (loretánská kaple) • 22.00–22.20 hod. renesanční a barokní hudba souboru *Musica Viva* z Liberce (nádvoří) • 22.25–22.55 hod. meditativní instrumentální skladby hudebníků Šluknovska pod vedením Patrika Englera (ambit) • *průběžně:* prohlídky Expozice církevního umění Šluknovska, tvoření ve výtvarných dílnách, prodej regionálních výrobků a občerstvení. Více na www.loretarumburk.cz.

Další informace sděli: Klára Mágrová, GSM +420 724 072 525, loreta.rumburk@seznam.cz.

Rodina se může podařit – také dnes!

Zkušenosti nasbírané při setkání mladých rodin v Pöllau ve Štýrsku

Když se ptáte mladých lidí, co je v jejich životě důležité, dávají rodinu stále na první nebo druhé místo. Potom si ale mnozí netroufají založit vlastní rodinu. Proto je ta otázka tak důležitá: Jak se zdaří manželství a rodina? To přiblíží deset cenných poznatků na následujících stránkách.

Rodina není vedlejší jeviště – tady se odehrávají podstatné věci. V rodině se nastavují výhybky pro vývoj osobnosti. Jenom ve zdravé rodině vyzrávají osobnosti, které mohou samostatně myslet a odolávat duchu doby. Přesto ale neznám žádnou rodinu, která by nemusela bojovat s vnitřními obtížemi. „Člověk musí bojovat, dříve než se stane vítězem!“ volá na nás svatá Terezie z Lisieux. „Dobrý boj jsem bojoval,“ píše Pavel Timotejovi – ale co je tento dobrý boj?

Srovnejme náš boj s výstupem na nějakou skalnatou stěnu. Tam potřebujeme „úchyty“ k přichycení, jinak nepostoupíme dále, zůstaneme stát nebo v nejhorším případě se zřítíme dolů. Rodina a její členové potřebují úchyt – pravá pomoc musí být prožívána, dosvědčena svědky. Setkání mladých rodin v Pöllau je takovou možností, jak to zakusit. Následující popsané „úchyty“ jsou klíčové zkušenosti, které za posledních 12 let setkávání mladých rodin vykryštalizovaly a osvědčily se. Jsou to „důležité úchyty“, které pomáhají k dosažení cíle.

Úchyt 1: Setkání mladých rodin nám ukazuje krásu církve. Staví nám před oči Krista, který chce, abychom v něm hluboce zakořenili. Protože je svět stále více a více podemilán, potřebujeme opravdu hluboké kořeny, které dostaneme životem na způsob domácí církve a svátostným životem. Když nebude Pán ve středu našeho života, nepůjde to!

Úchyt 2: Kdybychom měli popsat celé setkání mladých rodin jedním slovem, bylo by to slovo milosrdenství. V pátek odpoledne týden v Pöllau je „Svátek milosrdenství“: Nejprve přijde osobní krok zpovědi, pak se může tato odpouštějící láska Boží dále rozvíjet v manželském rozhovoru – odpustíme si navzájem. Toto všechno vrcholí v obnově manželství: Před knězem opakujeme slova manželské slibu a on nám požehná. Jak mnoho pro nás zname-

nají tyto kroky! Dostaneme od Pána sílu k věrnosti a můžeme zažít, jak roste radost z toho, že jsme rodina.

Úchyt 3: Víme to sami dobře: Abychom mohli opravdu dobře žít jako rodina, je zapotřebí trávit mnoho času s Bohem, mnoho rozhovorů v manželském páru, skutečný prostor pro děti. Ale ve všedních dnech s jejich mnoha požadavky se toto vědomí lehce ztrácí. Uprostřed zámečského parku v Pöllau stojí stan s eucharistickým Kristem – stále chodíme okolo něho a můžeme něžně a tiše cítit pozvání Ježíšovo, abychom u něho pobýli. Když člověk objeví tuto perlu, pak dostane sílu, aby svůj život nově uspořádal. Otázka po „prioritách“ se vyjasňuje v modlitbě: nejprve Bůh, potom partner v manželství, pak děti, povolání a všechno ostatní!

Úchyt 4: Při exerciciích člověk obvykle opouští rodinný kruh. V Pöllau ale strávíme čas spolu s rodinou. Tady si „úplně normálně“ vyčleníme čas pro společnou modlitbu, mši svatou, smíření, zpověď nebo rozhovor v páru. Neposloucháme jenom přednášky o Bohu a jeho působení, ale můžeme si všechno toto velmi prakticky vyzkoušet a nacvičit.

Například oběd: Děti jsou hladové, to malé pláče, to velké musí na záchod – a hrozí, že ztratím nervy. Jeden pohled

tam k Ježíši ve stanu pomůže. S jeho rukou jde snadněji zachovat si vnitřní klid. Setkání mladých rodin je pro nás jako „duchovní tréninkový tábor“.

Úchyt 5: Vydat se s celou rodinou a se vším potřebným na vícedenní pobyt je také namáhavé. Ale právě v tom spočívá zvláštní milost. Uprostřed těchto mnoha pěkných okamžiků přijdeme do situací, které nás přetěžují. Ale nejsme sami, vždyť také ostatní rodiny mají zlobivé a unavené děti. Probojují se tím a stihnou to – někdy dokonce i s úsměvem. Takto motivováni se třeba pokusíme postavit se do dlouhé řady na výdej jídla. Doufáme, že také naše děti vydrží ještě chvíli čekat.

A pak zažijeme, že to jde. Nebo jiný příklad: Když jednou v Pöllau hodně přišlo, bylo všechno mokré a špinavé. V každé jiné situaci bychom buď zůstali sedět v bytě, nebo bychom se hned vrátili domů. Ale ostatní rodiny byly plné radosti, a tak jsme se naučili se s tím vyrovnávat. Je to takové malé otužování. Tak rodina roste, dělá malé pokroky a sílí. Jde to, rodina je životaschopná!

Úchyt 6: Velmi důležitým zážitkem byl pro nás rozhovor s ostatními manželskými páry. Po přednáškách je vždycky práce ve skupinách, při níž rodiny vyprávějí o svých zkušenostech. Při následující výměně slyšíme, že ostatní rodiny mají podobné starosti a trampoty jako my. Také ostatní děti mají problémy s usínáním, jsou žárlivé a hádají se. Také ostatní rodiče někdy ztrácejí nervy. Také ostatní páry nenacházejí dostatek času pro sebe a pro děti. Zní to paradoxně, ale už jen toto slyšet, podobné zkušenosti, to povzbuzuje ... a přitom jsme našli také nové přátele.

Úchyt 7: My v rodinách jsme ohroženi, že se budeme snažit dělat příliš mnoho – i když je to pro království Boží. Budeme se tedy muset znovu učit „být“ jako rodina. Právě na toto jsme přišli u jiných rodin na setkání. Ony nás naučily jít takovou cestou, na níž je člověk opravdový, pravdivě se srovnává navzájem, a tak stále více roste do hloubky. Člověk pak objevuje u jiných mnohem více jejich bohatství, ale také všechny rány a utrpení. Jde o stá-

Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a obláti Panny Marie Neposkvrněné srdečně zvou **ve dnech 28. 5. – 30. 5. 2014 na DOCHÁZECÍ EXERCICIE v Klokotech na téma „Jak se otevřít Boží pomoci“ s P. Martinem Sedloněm, omi** (duchovní obnova a příprava na oblátskou pouť).

Program: Středa 28. 5. – začátek farní mše svaté v 17 hod. • 18–19.30 hod. přednáška.

Čtvrtek 29. 5. – pátek 30. 5. – 9–11.30 hod. dopolední blok • 11.30–14 hod. prostory Emauz k dispozici k osobní meditaci, duchovnímu rozhovoru, občerstvení z vlastních zásob • 14–16 hod. odpolední blok • 17 hod. farní mše svatá s tematickou promluvou • 18–19.30 hod. setkání s dotazy nejen k tématu.

Sobota 31. 5. – v 11 hod. mše svatá – oblátská pouť. Je možné se zúčastnit i jen jakékoli části programu.

Kde mladí lidé nacházejí cestu k Bohu

lý proces obrácení – o lásku, utrpení, odpuštění a spolupráci s milostí Boží. Tak vzniká stále hlubší jednota v páru a v celé rodině a stane se opravdovým znamením Boží lásky, která skutečně podněcuje a evangelizuje.

Úchyt 8: Každý z nás cítí, že je v nás nový člověk. Ty viš, že v sobě máš hlubokou touhu po větší lásce. Nestanovuj si žádné hranice – až potud a teď už dost. Ne, miluj ještě více. Tento boj o více lásky je ten nejdůležitější boj, který se vyplácí. Od tohoto okamžiku postav tento boj o větší lásku na první místo. Nejčastěji bojují o lásku mezi sebou a svojí ženou – popřípadě se svým mužem – a svými dětmi. Mnozí říkají, že nejsou pro svého manželského partnera tím prvním a nejdůležitějším: Všechno, především práce, jsou pro něho důležitější než já. Středem života je jednota s Bohem, s partnerem v manželství a s dětmi!

Úchyt 9: Odnedávna jsem otcem pěti dětí a nejčastěji se setkávám s velmi kladnými reakcemi. To se ale může rychle změnit, když se objeví potíže: „Sám jsi tím viněn, že máš tolik dětí. To přece už dnes nemusí být...!“ V Pöllau na setkání mladých rodin se setkáváme s mnoha rodiči, kteří přijímají život. Jde o zásadní otevřenost pro děti. Příklad tolika jiných rodin nás otevřel k velkodušnému přijímání života a žaseme nad tím, jak veliký je to dar přijatý od Boha.

Úchyt 10: Služba mladým rodinám přináší bohaté požehnání. Je to konec konců služba slabým a malým ve společnosti. Aniž bychom to dopředu tušili, vidíme, že velká část dnešních pomocníků jsou děti prvních let, kterým kdysi bylo poslouženo dětským programem „Generace si podávají ruce“. Také my v týmu, kteří jsme ještě sami považováni za mladé rodiny, se těšíme na dobu, kdy budeme sloužit svým dětem s jejich rodinami. Pro nás samotné je krásné, že můžeme být po celý týden spolu s tolika milými lidmi. Těšíme se už na shledanou v Pöllau!

Text vznikl za spolupráce s účastníky setkání: Mariettou Reinprechtovou, Stefanem Lebesmühlbacherem, Stefanem Lacknerem, Michi Schmalzbauerem.

Z VISION 2000 - 2/2014
přeložil -mp-

Už více než 20 let se opakuje v zámeckém parku v Pöllau pro naši dobu opravdu zvláštní událost.

Mladí lidé přicházejí do styku s Bohem – pro mnohé je to rozhodující nastavení výhybky.

Od roku 1994 je možno se zúčastnit téměř každý rok. Setkání jsem prožila nejprve jako účastnice a mohla jsem stále znovu pozorovat, co se tam děje. Krátce řečeno, hoří tam oheň, který mladé lidi, kteří přijdou, pomalu, ale jistě zapaluje. Jak se to děje?

Prázdniny právě začaly a mládež přichází do zámeckého parku v Pöllau, v jehož středu je postaven velký stan. Je slyšet hudebníky, jak zkouší. Jsme přátelsky přijatí, tu a tam je vidět mladé lidi, jak pospíchají parkem, když provádějí poslední přípravy na velké týdenní setkání.

Jsou to mladí lidé, kteří už několik dnů předtím věnovali svůj čas, aby pro účastníky všechno připravili. Září, jsou radostní, motivovaní – a to proto, že milují Ježíše, prožili ho, a toto přátelství s Ježíšem by chtěli dále předávat. Mnozí z nich vstoupili do parku poprvé už před lety a nechali se zapálit ohněm.

Mezi mladými se pohybují úplně přirozeně kněží, řeholníci i biskupové, jako by to bylo to nejnornější na světě. Pestrý obraz církve, úplně nenucený, skoro familiární.

Když vidíme tuto pestrou směsici lidí v rozsáhlém zámeckém parku a když k tomu ještě svítí slunce, hrají volejbal, fotbal, přichází bezděčně myšlenka na dovolenou a dovolenkovou náladu. Uvolněná atmosféra v tomto jedinečném prostředí otevírá srdce pro to vlastní, co se má stát v nastávajícím týdnu – pro setkání s Ježíšem. Projevuje se mnohotvárným způsobem.

Uprostřed je Eucharistie. Během celého týdne je možné přes den uctívat Ježíše v Nejsvětější svátosti, uprostřed parku, ve stanu. Tam je vždycky možné setkat se s některým knězem, který je připraven ke zpovídání nebo k modlitbě. Je podivuhodné pozorovat, jak se mladí lidé před Pánem ztiší, kleknou, klaní se, naslouchají mu a se zářícím obličejem po nějaké době odcházejí.

Při každodenní mši svaté v „pöllauském dómě“, v krásném, velkém barokním kostele, se stává toto setkání shromážděním. A kdo se nevyzpovídá v zámeckém parku, činí tak během zpovědního odpo-

ledne, kdy po tři hodiny je k dispozici více než 20 kněží. V následující mši svaté slibuje mnoho mladých, že budou žít v čistotě až do manželství. To je v této době, kdy se zdá, že už „cudnost“ není žádným tématem, velkým znamením.

Velký stan je místem pro chvály, přednášky, skeče, setkávání všeho druhu... V parku se stravuje, sportuje, sedí v trávě, pije káva, zpívá, směje, někdy také pláče, protože dojetí ze setkání s živým Bohem může zaloutat s city.

Charakteristická pro toto setkání je jednoduchost prostředků, s nimiž pracujeme. Peněz je vždycky málo, pokaždé se zdá, že je nedostatek spolupracovníků, jsou vždy noví mladí, které je potřeba zaučít, tím se stráví mnoho času, ale ti, kteří se zapojí, to dělají celým srdcem.

A tak se setkání mladých podobá Ježíšovu rozmnožení chlebě. Dáváme, co máme, a nakonec jsou všichni „nasyčeni“. To je pokaždé malý zázrak. A právě tam, kde je nedostatek, rosteme spolu a zažíváme Boží zásah.

Když se tak dívám na tento týden, a zabloudím pohledem nazpět na všechna tato setkání, pak zazáří nesčetné plody, které narostly, třeba setkání mladých rodin, které se pořádá týden po setkání mládeže a které z něho vzniklo. Tady vidím také mnoho mladých lidí, ze kterých jsou dnes kněží nebo řeholníci a vydávají celému světu živé svědectví lásky Boží. Vidím své přátele z minulosti, kteří se se svými rodinami stávají nosnými sloupy ve svých farnostech a svoji víru předávají jiným.

U sebe samé vidím, že mě pokaždé toto setkání naplní na cestu domů a že mám znovu sílu ve svém školském okolí, ve kterém jsem se svým životem z víry opravdu osamocená, svoji víru žít a dosvědčovat. S duchovní potravou, kterou jsem přijala, bych mohla zase přinést elán do farnosti a sama víru šířit. Že dnes smím působit tady v pöllauském údolí a dělat farní hospodyně na dvou farách a angažovat se na setkáních mládeže, je podivuhodné řízení Boží prozíratelnosti, projev jeho nevyzpytatelných plánů s námi, které nás denně znovu překvapují.

Z VISION 2000 - 2/2014
přeložil -mp-

Křesťanští rodiče mají dbát na svoji zodpovědnost za výchovu

Dokud jsou děti malé, můžeme je doma vést a vzdělávat podle vlastních představ. Ale potom, ve škole... Následující text může přispět k širšímu pohledu na problematiku školního vzdělávání v Evropě, s vědomím, že zde je základem situace v Rakousku.

Vzdělávací příkaz školy je v rakouském zákonu o organizaci škol z roku 1962 jasně definován. Ale zdá se, že je stále méně těch škol, ať veřejných či soukromých, které tento příkaz v jeho plném významu vnímají. Pod paragrafem 2 tohoto zákona stojí, že „rakouská škola má za úkol působit odpovídajícím vyučováním na vývoj založení mládeže podle mravních, náboženských a sociálních hodnot, jakož i podle hodnot pravdy, dobra a krásy podle stupně jejich vývoje a směru vzdělávání.“

Nápadné na tomto paragrafu je, že je brán zřetel specificky na mravní a náboženské hodnoty a přitom jsou vyzvedány pravda, dobro a krása, klasické, po staletí platné základní zásady evropských kulturních dějin. Dále je důležité, že škole nepřísluší výslovně úkol odnímat rodičům zodpovědnost za vzdělání a výchovu svých dětí, nýbrž jenom na nich „spolupůsobit“.

Tento pojem „spolupůsobit“ je proto tak důležitý, protože katolická sociální nauka a skoro všechny důležité mezinárodní smlouvy o lidských právech a dokumenty z poválečné doby zdůrazňují, že rodiče jsou prvními vychovateli svých dětí! Tím jim náleží základní právo určovat druh a způsob školního vzdělání svých dětí. Už různé zacházení s touto praxí v evropských zemích ukazuje, jak velmi málo vážně je toto lidské právo někdy bráno. V Německu například stále platí zákonný zákaz domácího vyučování z roku 1938, aniž by pro to byly naléhavé důvody. V Rakousku je tento způsob vyučování doma za určitých předpokladů dovolen. Jinak než v Německu, kde je školní povinnost, je v Rakousku jenom povinnost vyučování.

Prudké diskuse poslední doby okolo vzdělávacího plánu na rok 2015 v německé spolkové zemi Bádensko-Württemberg, jakož stále silnější protesty přibývajících počtu rodičů ve Francii proti určitým formám povinné, ideologicky zaměřené sexuální výchovy, jsou jenom některými

příklady, které bohužel ukazují, jak daleko může dojít pojetí vzdělání člověka, které je vzdáleno od toho, co je pravdivé, dobré a krásné.

V některých evropských školách, mezi nimi také v německy mluvících zemích, jsou děti podrobeny pod pláštíkem vysvětlování o sexu často takovým znázorněním, která nabízejí oprávněnou otázku, jestli zachovávají ještě klasické hodnoty vzdělávání. Zvláště otázka po krásnu dostává při často zvrácených sexuálních vyobrazeních pořádně na frak.

Už po mnoho let ukazuje diskuse o roli školy při sexuálním výchově skoro ve všech evropských zemích, že toto spočívá na problematickém obrazu člověka, který za tím stojí, nebo lépe řečeno, který se přizpůsobuje stále se měnícím ideologiím a názorům. To ukazuje, že sexuální výchova na školách je jenom malou částí, takřkajíc slupkou daleko hlouběji sahajícího problému v dnešním vzdělávacím systému, totiž v chybějícím celkovém pohledu na člověka. V našich školách chybí obecně obraz člověka, který by ukazoval celou skutečnost racionálně pochopitelného řádu stvoření jako výchozí bod, aby se na základě této osvobozující skutečnosti vychovávalo a vzdělávalo.

Jako naléhavý úkol vyvstává tedy hledání konkrétní odpovědi na otázku, jak my křesťané zase převezmeme vlastní zodpovědnost za vzdělávání svých dětí, místo toho, abychom si stále stěžovali v církvi a ve společnosti na některé ideologie v našem současném vzdělávacím systému.

Řešení záleží především na rodičích, ne na státu nebo na církvi. Je úkolem státu a církve, aby rodiče při výchově jejich dětí podporovali, ale ne aby za ně přebírali zodpovědnost. Škola by měla jenom „spolupůsobit“.

Protože se naše společnost v posledních desetiletích velmi silně sekularizovala, nemůžeme se divit, že naše veřejné školy – stejně jako některé veřejné finan-

cované (katolické) soukromé školy – stále poskytují obraz o člověku, který není v souladu s křesťanským pojetím, jež se pokoušíme svým dětem předat.

Jestli nám jako rodičům na tom skutečně záleží, musíme být vzhledem ke vzdělání dětí sami aktivní, což znamená: buďto posílat děti do takové katolické školy, jež takový obraz člověka ještě aktivně a důsledně podává, nebo když to není možné, se v katolických školách angažovat, nebo nově katolické školy zakládat (eventuálně děti vychovávat v domácím vyučování). Je velmi jednoduché stále znovu kritizovat veřejné školy, stát, veřejně financované katolické soukromé školy a církve. Ale těmi jedinými, kteří jsou zodpovědní, co naše děti v současných školách dostávají, jsme my rodiče, protože my volíme odpovídající školy.

Žijeme ve svobodné zemi, kde existují nejrůznější možnosti školního vzdělávání našich dětí. I když je to jistě jednodušší a levnější, posílat děti do veřejných škol, existuje právě v Rakousku dostatek dobrých alternativ. Křesťané by měli zase přijmout vlastní zodpovědnost za vzdělávání svých dětí, ne jako protichůdné hnutí proti existujícím školám, ale jako doplnění k těm, které svým žákům poskytují nejenom akademicky dobré školní vzdělání, nýbrž také vzdělání ve smyslu aktivně zprostředkovaného křesťanského obrazu člověka.

Když mluvíme o úkolu vzdělávání ve škole a zprostředkování neomezovaného křesťanského obrazu člověka, měli bychom si připomenout slova Aristotelova, který říká, že cílem výchovy je naučit nás milovat krásno. To je absolutně nejdůležitější výchozí bod pro zprostředkování křesťanského obrazu člověka. Protože jsme byli stvořeni k obrazu Božímu – jako muž a žena jsme byli stvořeni. (srov. Gn 1,27)

Máme proto na základě tohoto intimního vztahu s Bohem podíl na jeho věčné kráse a na jeho stvoření. Není to tedy náhoda, že rakouský školský zákon z roku 1962 uvádí jako výchozí body pravdu, dobro a krásu. Celková evropská tradice vzdělávání má zde svůj začátek. Je výrazem skutečnosti – je to pravda, zvláště pravda o lidském bytí, která je cílem každého vzdělání. Ve školách, na univerzitách a u každého vzdělávání jde vždycky o to, dát člověku schopnost, aby pochopil

skutečnost, ve které žije, respektovat ji a nakonec ho naučit s ní zacházet. To je život v pravdě.

Tím se dostáváme doprostřed současné diskuse o mnoha různých ideologiích, které přináší duch doby. V naší sekulární, zesvětštělé společnosti, poznamenané ideologiemi, nehraje už vlastně pravda žádnou roli, o to více ale pocity, citlivost a názory lidí. A tento moderní obraz se stále více zprostředkovává v našich školách. Nejde už o to, co je, nýbrž o to, jaké mínění o tom mám a co cítím.

V průběhu doby to vede do zmateného systému, jemuž se ztratil každý cíl a každý smysl. Lidské pocity a mínění jsou najeďnou velmi nestabilní a podle okolností rychle proměnlivé. Jako odpověď na to může být křesťanský obraz života s celostním pohledem na lidství osvobozující alternativou.

Jestliže mladí lidé ve školách budou zase vycházet z toho, že skutečnost stvoření má ve svém základu smysl, který je také rozumově poznatelný, tak dosáhnou zase orientace a pořádku – což jsou předpoklady myšlení a tím i správného jednání.

Škola, která aktivně podává křesťanský obraz člověka, je tak nejprve místem, kde všechno, co konáme a učíme, stojí ve světle Kristově. Nebo, jak řekl papež Benedikt XVI.: „Každé katolické vzdělávací zařízení je především místem, kde se setkáváme s živým Bohem, který svoji proměněnou lásku a pravdu zjevil v Ježíši Kristu.“ Kristus neosvětluje jenom obor náboženství, nýbrž všechno, co ve škole vyučujeme nebo podnikáme, protože on je původcem všeho toho, co se musíme o skutečnosti lidského bytí ve škole učit. Každý obor, ať je to matematika nebo jazyky, dějepis nebo fyzika, pojednává o části lidské skutečnosti, která patří do celku řádu stvoření Božího, kterému se učíme rozumět.

Dále je podstatné, aby vedení školy a učitelů sbor žili křesťanství. Pravda se nakonec ukáže nejsilněji v tom, co je na člověku vidět. Zvláště pro mladé lidi jsou učitelky a učitelé často výrazným příkladem, jejichž vliv je velmi veliký. Křesťanský obraz člověka je přesvědčivý především tenkrát, když ho svým životem ukazují ti, kteří ho hlásají. Samozřejmě bude pro křesťanskou nauku velmi škodlivé, když ti, co to učí, sami tak nežijí. Tady mají rodiče a škola pozici předjezdce.

Elektronika - hrozba pro zdraví dětí

Vlivná pediatrická skupina ELK GROVE VILLAGE varuje lékaře a rodiče před vážnými riziky neomezeného používání médií přes smartphony, telefony, notebooky, tablety až po televizory, které dávají dětem a mládeži.

„Nyní jsou jasné důkazy, že média mohou a také významně přispívají k mnohým rizikům a zdravotním problémům a že děti a mladí, kteří se z nich učí, mohou být negativně ovlivněni,“ vyjádřila se *American Academy of Pediatrics* ve svém metodickém vyhlášení na téma „Děti, dospívající a média“ v říjnu loňského roku.

Rizika a problémy spojené s používáním médií u dětí a dospívajících jsou spojeny s násilím, sexem, užíváním drog, videoklipy a obezitou.

Pediatři se znepokojili, když nedávná studie ukázala, že v průměru 8-10leté dítě stráví téměř 8 hodin denně s různými médii, zatímco průměrný adolescent tráví s nimi více než 11 hodin denně. Pediatr Dr. Victor Strasburger, hlavní autor nové metody, řekl, že rodiče nemají potuchu o tom, kolik času jejich děti tráví používáním médií, a o tom, jaký druh obsahu jejich děti sledují.

„Zaručím vám, že když máte 14letého chlapce a má připojení na internet ve svém pokoji, sleduje pornografii,“ řekl Strasburger pro *Associated Press*.

Pediatři ve své zprávě uvádějí, že dvě třetiny dětí a dospívajících hlásí, že jejich

rodiče nemají „žádná pravidla“, pokud jde o čas strávený s médii.

„Zdravý přístup k používání médií dětmi by měl nejen minimalizovat potenciálně zdravotní rizika, ale i podporovat vhodné a pozitivní používání médií – jinými slovy, měl by podporovat zdravou »mediální dietu«,“ řekla v tiskové zprávě Marjorie Hogan, MD, spoluautorka nové metodiky.

I když pediatři tvrdí, že některá média mají „prosociální použití“, jež má pozitivní vliv na děti, jsou rovněž „znepokojeni důkazy“ poukazujícími na to, že u většiny dětí a dospívajících negativa převažují nad pozitivy.

Academy of Pediatrics povzbuzuje rodiče, aby omezili „celkový čas obrazovkové zábavy“ svých dětí na méně než 2 hodiny denně. „Buďte činnými rodiči tím, že vytvoříte rodinný domácí plán pro používání všech médií. Jako součást plánu prosaďte čas na jídlo a hodinu večerky pro spánek bez multimediálních zařízení, včetně mobilních telefonů. Vytvořte rozumná, ale pevná pravidla týkající se mobilních telefonů, posílání SMS zpráv, internetu a používání sociálních médií.“ Pediatři také doporučují: „Zabraňte, aby byl televizor a elektronická zařízení s připojením k internetu v dětském pokoji.“ A rodiče dětí mladších dvou let povzbuzují k tomu, aby u nich „vystavování se obrazovkovým médiím“ vynechali úplně.

Podle LifeSiteNews, 30. 10. 2013

Když se křesťanský obraz člověka znovu ožije v katolických nebo jiných křesťanských školách a založí se nové školy, které si toto zvolí jako výchozí bod, pak už nebudeme muset jako křesťané vyplývat energii tím, že si budeme nařikat na světské ideologie ve školách.

Můžeme svoji zodpovědnost ve světě prosazovat tím, že nabídneme iniciativy a doplnění, které nakonec neslouží jenom našim dětem, nýbrž také k prospěchu společnosti.

Tím dospíváme k tomu, o co se snažil velký světec Tomáš More už v 16. století, když postavil cíl vzdělání: „Vzdělání je činnost, která činí viditelným to, co je jako zárodek neviditelné.“ Je úkolem ško-

ly, aby tento zárodek, který je v rostoucím mladém člověku skrytý, nechala ve spolupráci s rodiči vyvinout ve zdravou rostlinu.

Tento klíček můžeme jako křesťané sami zasadit, když máme odvahu se s plným zájmem a v hlubokém zakotvení ve víře angažovat ve vzdělávání, vzdělávání podle křesťanského obrazu člověka. Jenom potom najdeme rozumnou odpověď na krizi vzdělávání, která spočívá v prvé řadě v naší vlastní zodpovědnosti.

*Z VISION 2000 - 2/2014
přeložil -mp-*

Autor je jednatelem a ombudsmanem spolku Školy Tomáše Mora a předsedou ITI v Trumau.

Pondělí 12. 5. 2014: 6:05 Vatican magazine (767. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Angola – mladá země **7:00** Charita ve středu – pomoc lidem s roztroušenou sklerózou **8:05** Přejeme si... **8:20** Život koncilu (9. díl) **8:30** Salesko **8:50** Poselství svatých: Bernadette Soubirousová **9:00** O Mariánské púti v Levoči **9:30** Harfa Noemova **10:05** Nedělní čtení: 4. neděle velikonoční **10:40** Už nikdy více Vidomegon **11:00** NOEkreace (226. díl) **11:10** Noeland (39. díl) **11:40** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **11:45** Bible pro nejmenší: Šalamoun **11:50** Minuty s Janem Sokolem (22. díl): Co jsme zdědili a jak s tím naložíme? [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Koncert pro všechny **14:00** Vatican magazine (767. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:30** Zimbabwe: Z temnoty **14:50** Duchovní malby (6. díl): Ježíšovo utrpení **15:15** Noční univerzita: P. Tomáš Holub – Šel kolem a vyhnul se mu **16:10** V souvislostech (53. díl) **16:30** Osmý tón Svatého Hostýna **16:50** Salesiánský magazín [P] **17:05** Probuzení Haiti **17:35** Terra Santa News: 7. 5. 2014 **18:00** Moderátor dne [L] **18:05** Klauzura **18:25** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **18:30** Bible pro nejmenší: Eliáša [P] **18:35** Hľadanie: Daniel Hevier [P] **19:00** Ars Vaticana (25. díl) **19:10** Hudba na pražské Loreť **19:45** Zprávy z Věčného města: 12. 5. 2014 [P] **19:55** Minuty s Janem Sokolem (22. díl): Co jsme zdědili a jak s tím naložíme? **20:05** Dům nejen ze skla (6. díl) [L] **21:05** Klapka s ... (83. díl): ZŠ Erbenova (Junior) [P] **22:10** Na koberečku **22:20** NOEkreace (226. díl) **22:30** Modlitba růžence z Fatimy [L] **23:20** Vatican magazine (767. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:55** Kulatý stůl – Jiří z Poděbrad – jeho mírové poselství.

Úterý 13. 5. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 12. 5. 2014 **6:15** Václav Hudeček – Galakonzert v Luhačovicích **7:05** Budu pomáhat: Společnost DUHA **7:20** Cesta k andělům (83. díl): Stanislav Juránek **8:15** Hlubinami vesmíru s doc. Alenou Šolcovou o historii astronomie, 1. díl **8:55** Poselství svatých: Bernadette Soubirousová **9:10** Povolání v Nigérii **9:25** Vatican magazine (767. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:05** Noční univerzita: Mgr. Vojtěch Vlček – Mučedníci komunismu **11:25** Přejeme si... **11:40** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **11:45** Bible pro nejmenší: Eliáša **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:15** Zprávy z Věčného města: 12. 5. 2014 **12:25** Zimbabwe: Z temnoty **12:45** Ars Vaticana (25. díl) **12:55** Muzikanti, hrajte! **14:05** Kulatý stůl – Jiří z Poděbrad – jeho mírové poselství **15:35** NOEkreace (226. díl) **15:45** Život koncilu (9. díl) **16:05** Román o dospívání (3. díl): Ztracené iluze [P] **17:45** Malování jehlou **18:00** Noeland (39. díl) **18:30** Bible pro nejmenší: Daniel [P] **18:35** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **18:40** Hermie a přátelé: Antonio a jeho soupeř neboli Statečný mravenec **19:20** Muzeum Kysuckej dediny vo Vyčylovke **19:40** Zpravodajské Noeviny: 13. 5. 2014 [P] **20:05** Misie naživo – Misijní společnost Vincenta de Paul **21:10** Zpravodajské Noeviny: 13. 5. 2014 **21:25** Hovory o Evropě (4. díl): Evropa o nás s námi [P] **22:15** P. S. **22:25** Zprávy z Věčného města: 12. 5. 2014 **22:35** Terra Santa News: 7. 5. 2014 **22:55** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (94. díl) **0:20** Misie slovenských salesiánů v Belgii.

Středa 14. 5. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 13. 5. 2014 **6:20** Noční univerzita: P. Tomáš Holub – Šel kolem a vyhnul se mu **7:05** NOEkreace (226. díl) **7:15** Už nikdy více Vidomegon **7:35** Pro víta mundi (99. díl): MUDr. Jiří Holásek **8:15** Ars Vaticana (25. díl) **8:25** Na pořadu rodina – Když je duše nemocná... **9:25** Odkaz předků (4. díl): Morávka **9:40** Zprávy z Věčného města: 12. 5. 2014 **10:00** Generální audience [L] **11:25** Poselství svatých: Bernadette Soubirousová **11:35** Karmelitánky v Chile **11:45** Bible pro nejmenší: Daniel **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Klapka s ... (83. díl): ZŠ Erbenova (Junior) **14:00** Kouzlo štípských varhan **14:15** Národní kámen **14:55** Na koberečku **15:10** Probuzení Haiti **15:40** Zpravodajské Noeviny: 13. 5. 2014 **16:05** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (94. díl) **17:25** Zprávy z Věčného města: 12. 5. 2014 **17:35** Můj Bůh a Walter: Církev [P] **18:00** Vatican magazine (767. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30**

Bible pro nejmenší: Jonáš [P] **18:35** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **18:40** Hudební magazín Mezi pražci **19:20** Terra Santa News: 14. 5. 2014 [P] **19:40** Přejeme si... **20:05** Adorace [L] **21:10** BET LECHEM – vnitřní domov (29. díl): Raúl Alta-Torre del Aguila – honorární konzul ČR v Peru **21:25** Noční univerzita: Stanislava Vodičková, DiS. – Kardinál Beran [P] **22:35** Klauzura **22:55** Generální audience papeže [P] **23:25** Salesiánský magazín **23:40** Duchovní malby (6. díl): Ježíšovo utrpení **0:10** NOEkreace (226. díl) **0:20** Václav Hudeček – Galakonzert v Luhačovicích.

Čtvrtek 15. 5. 2014: 6:05 Hľadanie: Daniel Hevier **6:30** BET LECHEM – vnitřní domov (29. díl): Raúl Alta-Torre del Aguila – honorární konzul ČR v Peru **6:45** Muzikanti hrajte **7:50** Román o dospívání (3. díl): Ztracené iluze **9:30** Terra Santa News: 14. 5. 2014 **10:00** Kulatý stůl – Jiří z Poděbrad – jeho mírové poselství **11:30** Přejeme si... **11:45** Bible pro nejmenší: Jonáš **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:15** Václav Hudeček – Galakonzert v Luhačovicích **13:05** Dotek naděje **13:30** Generální audience papeže **14:05** Pro víta mundi (99. díl): MUDr. Jiří Holásek **14:40** Dům nejen ze skla (6. díl) **15:40** Povolání v Nigérii **16:05** Zpravodajské Noeviny: 13. 5. 2014 **16:20** Pan profesor **16:40** Život koncilu (9. díl) **16:50** Budu pomáhat: Duhová prádelna **16:55** Saxum – Vzpomínky na Mons. Álvaro del Portilla **17:25** NOEkreace (226. díl) **17:35** Ars Vaticana **17:45** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **18:00** Mše svatá z katedrály Sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze: Svatojánské Navalis 2014 [L] **19:35** Zpravodajské Noeviny: 15. 5. 2014 [P] **20:05** Cvrlikání [L] **21:10** Svatojánské Navalis 2013 [P] **22:10** Kus dřeva ze stromu: Úvod [P] **22:30** Zpravodajské Noeviny: 15. 5. 2014 **22:45** P. S. **22:55** Vatican magazine (767. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:25** Přejeme si... **23:40** Už nikdy více Vidomegon **0:05** Zpravodajské Noeviny: 15. 5. 2014 **0:20** Můj Bůh a Walter: Církev **0:35** O Mariánské púti v Levoči.

Pátek 16. 5. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 15. 5. 2014 **6:20** NOEkreace (226. díl) **6:30** Outdoor Films s Heřmanem Volfem **8:05** Duchovní malby (6. díl): Ježíšovo utrpení **8:30** Salesiánský magazín **8:50** Noční univerzita: Stanislava Vodičková, DiS. –

Srdečně vás zveme na **poutní setkání všech členů a příznivců MODLITBY ZA NEJMENŠÍ s otcem biskupem Josefem Hrdličkou na Svatém Kopečku**

u Olomouce v neděli 15. června 2014. Modlitby za nejmenší jsou modlitebním úsilím za záchranu životů dětí ohrožených umělým potratem.

Program: 10.30 mše svatá v poutní bazilice Navštívení Panny Marie • 12.00 občerstvení • 12.30 *Nesoudíme. Pomáháme* – Radka Válková seznámí s projektem pomoci ženám čekajícím nečekaně dítě • 13.00 modlitba růžence • 13.30 adorace • 14.00 ukončení společného programu.

Blíží informace: P. Jiří Korda – tel. 725 797 561, jmkorda@seznam.cz • **Organizace:** Hnutí Pro život ČR, Jana Březinová – tel. 777 619 582, j.briza@post.cz.

POUTNĚ-POZNÁVACÍ ZÁJEZD do Srbska, Makedonie, Albánie a Međugorje v Hercegovině 3. – 12. 9. 2014. Návštěva míst spjatých s následovníky sv. Cyrila a Metoděje, historických měst, křesťanských chrámů, koupání v křišťálově čistém Ochridském jezeře a v Jadranu. **Přihlášky do 30. 5. 2014** na kontaktech Diecézního centra pro seniory Hradec Králové, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové • tel. 495 063 661 • e-mail: dcs@bihk.cz • web: www.dcsbk.cz.

Kardinál Beran **10:05** Na koberečku **10:15** Klapka s ... (83. díl): ZŠ Erbenova (Junior) **11:15** Vít Kašpařík – Koncovky, fujarky, grumle a jiné hudební nástroje **11:40** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **11:45** Bible pro nejmenší: Kde je Ježíš? **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Přejeme si... **13:05** Ars Vaticana (26. díl) **13:20** Už nikdy více Vidomegon **13:40** BET LECHEM – vnitřní domov (29. díl): Raúl Alta-Torre del Aguila – honorární konzul ČR v Peru **14:05** Koncert pro všechny **15:05** Hľadanie: Daniel Hevier **15:30** Levoča 2012 **15:40** Zpravodajské Noeviny: 15. 5. 2014 **16:05** Misie slovenských salesiánů v Belgii **16:55** Misie naživo – Misijní společnost Vincenta de Paul **18:05** Odkaz předků (4. díl): Morávka **18:15** Hermie soutěží **18:25** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **18:30** Bible pro nejmenší: Ježíš kráčí po vodě [P] **18:40** Můj Bůh a Walter: Církev **18:55** Kus dřeva ze stromu: Úvod **19:10** Svatá Anežka **19:30** Na východ od Říma **19:45** Zprávy z Věčného města: 16. 5. 2014 [P] **20:05** Kulatý stůl: Největší Čech – Jan Nepomucký [L] **21:40** II. vatikánský koncil a architektura: Jedovnice v Moravském krasu **22:00** Nedělní čtení: 5. neděle velikonoční [P] **22:30** Přejeme si... **22:45** Cesta k andělům (83. díl): Stanislav Juránek **23:40** Večer chval **0:55** Pan profesor.

Sobota 17. 5. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 16. 5. 2014 **6:15** Pan profesor **6:35** BET LECHEM – vnitřní domov (29. díl): Raúl Alta-Torre del Aguila – honorární konzul ČR v Peru **6:50** Poselství svatých: Terezie z Lisieux **7:00** Klapka s ... (83. díl): ZŠ Erbenova (Junior) **8:05** Poselství svatých: Bernadette Soubirousová **8:15** Noeland (39. díl) **8:45** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **8:50** Hermie a přátelé: Antonio a jeho soupeř neboli Statečný mravenec **9:35** Probuzení Haiti **10:10** Můj Bůh a Walter: Církev **10:25** Hovory o Evropě (4. díl): Evropa o nás s námi **11:15** Už nikdy více Vidomegon **11:35** Zpravodajské Noeviny: 15. 5. 2014 **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [P] **12:10** P. S. [P] **12:20** Nedělní čtení: 5. neděle velikonoční **12:50** Přejeme si... **13:05** Terra Santa News: 14. 5. 2014 **13:35** Román o dospívání (3. díl): Ztracené iluze **15:15** NOEkreace (226. díl) **15:35** Muzikanti, hrajte! **16:40** Na východ od Říma **16:55** Charita ve středu – pomoc lidem s roztroušenou sklerózou **18:05** Duchovní malby (7. díl): Zmrtvýchvstání [P] **18:30** Bible pro nejmenší: Ježíš kráčí po vodě **18:35** Misie naživo – Misijní společnost Vincenta de Paul **19:35** V souvislostech (54. díl) [P] **20:05** Tajemství sv. Terezie [P] **20:55** Život koncilu (10. díl) [P] **21:05** Dům nejen ze skla (6. díl) **22:10** P. S. **22:20** Zimbabwe: Z temnoty **22:45** Budu pomáhat: Duhová prádelna **22:50** Zprávy z Věčného města: 16. 5. 2014 **23:00** Cvrlikání **0:10** Koncert pro všechny.

Neděle 18. 5. 2014: 6:15 Kouzlo štípských varhan **6:30** Ars Vaticana (26. díl) **6:40** Hľadanie: Daniel Hevier **7:05** Misie slovenských salesiánů v Belgii **8:00** Už nikdy více Vidomegon **8:20** Cvrlikání **9:30** Zprávy z Věčného města: 16. 5. 2014 **10:00** Mše svatá z kostela sv. Jakuba v Trnavě /SK/ [L] **11:10** Olá, peregrino: Ahoj, pútník. **11:40** Na koberečku **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (54. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:30** Platiny písničky (21. díl): Dechovka [P] **14:10** Tajemství sv. Terezie **15:00** Budu pomáhat: Duhová prádelna **15:05** Noční univerzita: Stanislava Vodičková, DiS. – Kardinál Beran **16:20** Hermie – obyčejná housenka **16:55** Sedmihlásky – U suseda nova stojňa [P] **17:00** Cirkus Noeland (13. díl) [P] **17:30** Můj Bůh a Walter: Církev **17:45** Zprávy z Věčného města: 16. 5. 2014 **18:00** Hovory o Evropě (4. díl): Evropa o nás s námi **18:55** BET LECHEM – vnitřní domov (29. díl): Raúl Alta-Torre del Aguila – honorární konzul ČR v Peru **19:10** NOEkreace (227. díl) [P] **19:20** Jezuité o: Mariánská zjevení **19:40** Přejeme si... [P] **20:05** Vatican magazine (768. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:35** Koncert Pěveckého sdružení moravských učitelů [P] **21:35** V souvislostech (54. díl) **22:00** Misie naživo – Misijní společnost Vincenta de Paul **23:00** Nedělní čtení: 5. neděle velikonoční **23:30** Ars Vaticana (26. díl) **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:55** Zpravodajský souhrn týdne **0:45** Hudební magazín Mezi pražci.

Srdečně zveme na **IX. cyklopout' z Přímětíc do Jeníkov k Panně Marii – Matce Důvěry**. Start cyklopoutě: **neděle 15. 6. 2014 od fary v Přímětích v 15.00 hod.** • první nocleh v neděli v klášteře v Nové Říši, druhý nocleh v pondělí na Sázarvě, třetí nocleh v úterý v Brozanech • vyvrcholení cyklopoutě: mše svatá v kostele sv. Petra a Pavla v Jeníkově ve středu 18. 6. přibližně kolem 11.00 hod. Nocuje se pod střechem ve vlastním spacáku na vlastní karimatce. Zavazadla poveze doprovodné vozidlo. **Přihlásit se** můžete na faře ve Vranově nad Dyjí na tel. čísle 515 296 384; otec Pavel Sobotka: tel. 731 402 650; e-mail: vranov@fatym.com. **Pokud nebude 10 dní předem přihlášeno alespoň 8 účastníků, cyklopout' se konat nebude.**

Kostel sv. Jiří v Jiřikově – výstava: ARCHITEKTONICKÉ NÁVRHY JOHANNA LUCASE VON HILDEBRANDTA, do 31. května 2014
Výstavu o barokní architektuře Šluknovska v dobových plánech a fotografiích pořádá Římskokatolická farnost Jiřikov, více na www.rumburk.farnost.cz. Výstava je přístupná v době mše svaté v neděli od 8.30 hod. a na vyžádání. Vstup volný.
Sobota 24. května 2014, 14.00–15.00 h. – mše svatá pro obyvatele Jiřikova a německé rodáky. Srdečně zve Římskokatolická farnost Jiřikov.

V neděli dne 25. května 2014 se koná v bazilice Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce 1. POUT' MATIC.
Program: V 10.30 hod. mše svatá celebrowaná olomouckým pomocným biskupem a protektorem Matice svatokopecké Mons. Josefem Hrdličkou • od 13 hod. komentovaná prohlídka baziliky a přilehlého areálu • v 17 hod. zazní koncert duchovní hudby *Ave Maria* v podání Smíšeného pěveckého sboru *Collegium vocale Olomouc*. Pořádají Matice svatoantónínská, svatohostýnská, svatokopecká a velehradská.

Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Táboře-Klokotech, sobota 31. května 2014: POUT' U PŘÍLEŽITOSTI SLAVNOSTI SV. EVŽENA DE MAZENOD, zakladatele Misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné.
PROGRAM: 11.00 hod. Eucharistie s hudebním doprovodem KVS • 12.30 hod. společné občerstvení (poutní dům Emauz) • 13.30 hod. „Hodinka s KVS“ • 15.00 hod. modlitba chval (kostel) • 17.00 hod. farní mše svatá • 18.00 hod. koncert souboru *Alla Breve*.

V neděli 25. května 2014 v 17 hodin se koná v bazilice Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce KONCERT DUCHOVNÍ HUDBY AVE MARIA v podání Smíšeného pěveckého sboru *Collegium vocale Olomouc* pod vedením sbormistryně Růženy Saligerové. Vstupné dobrovolné.

véřité **VĚŘITÉ**
Konviktská 16, 110 00 Praha 1

Nabízíme tyto termíny poutí do Medžugorje:

03. 06.–10. 06.	Seslání Ducha Svatého	2 640 Kč + 50 €
20. 06.–27. 06.	33. výročí zjevení P. Marie	2 640 Kč + 50 €
02. 07.–09. 07.	Cyrlometodějská pout'*	2 660 Kč + 50 €
30. 07.–07. 08.	Festival mládeže I.	2 760 Kč + 72 €
11. 08.–18. 08.	Nanebevzetí Panny Marie*	2 660 Kč + 50 €
18. 08.–25. 08.	Panny Marie Královny*	2 660 Kč + 50 €
07. 09.–15. 09.	Nar. Panny Marie, Povýšení svatého kříže	2 760 Kč + 60 €
24. 09.–30. 09.	Svatováclavská pout'	2 640 Kč + 40 €
03. 10.–09. 10.	Panny Marie Růžencové	2 640 Kč + 40 €
21. 10.–28. 10.	Sv. Jan Pavel II.	2 640 Kč + 40 €
20. 12.–27. 12.	Vánoční pout'	2 390 Kč + 50 €
27. 12.–3. 01.15	Silvestrovská pout'	2 640 Kč + 50 €

* První den u moře. Ubytování je do 30 min od kostela, dovážení je zajištěno. Bohatý duchovní program, tlumočení.

Přihlášky: VĚŘITÉ, tel.: 222 324 617, fax: 222 321 294, www.verite.cz, e-mail: cestovka@verite.cz

Liturgická čtení

Neděle 11. 5. – 4. neděle velikonoční
1. čt.: Sk 2,14a.36–41
Ž 23(22),1–3a.3b–4.5.6
Odp.: 1 (*Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám. Nebo: Aleluja.*)
2. čt.: 1 Petr 2,20b–25
Ev.: Jan 10,1–10
Slovo na den: Kdo vejde skrze mě, bude zachráněn.

Pondělí 12. 5. – nez. pam. sv. Nerea a Achillea nebo sv. Pankráce (v pražské arcidiecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)
1. čt.: Sk 11,1–18
Ž 42(41),2–3; 43(42),3.4
Odp.: 42(41),3a (*Má duše žízni po živém Bohu. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 10,11–18
Slovo na den: Mám moc život dát.

Úterý 13. 5. – nez. pam. P. Marie Fatimské
1. čt.: Sk 11,19–26
Ž 87(86),1–3.4–5.6–7
Odp.: Ž 117(116),1a (*Chvalte Hospodina, všechny národy! Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 10,22–30
Slovo na den: Jak dlouho nás chceš držet v napětí?

Středa 14. 5. – svátek sv. Matěje
1. čt.: Sk 1,15–17.20–26
Ž 113(112),1–2.3–4.5–6.7–8
Odp.: 8 (*Pán ho posadil vedle kníza svého lidu. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 15,9–17
Slovo na den: Váš užitek aby byl trvalý.

Čtvrtek 15. 5. – ferie
1. čt.: Sk 13,13–25
Ž 89(88),2–3.21–22.25+27
Odp.: 2a (*Navěky chci zpívat o Hospodinových milostech. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 13,16–20
Slovo na den: Když to víte, blaze vám, jestliže podle toho jednáte.

Pátek 16. 5. – svátek sv. Jana Nepomuckého
1. čt.: Řím 8,31b–39
Ž 69(68),5ab.7ac+8.15bc+31
Odp.: 14c (*Vyslyš mě, Bože, ve své veliké lásce! Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Mt 10,17–22
Slovo na den: Mluví skrze vás Duch vašeho Otce.

Sobota 17. 5. – ferie
1. čt.: Sk 13,44–52
Ž 98(97),1.2–3ab.3cd–4
Odp.: 3c (*Užřely všechny končiny země spásu našeho Boha. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 14,7–14
Slovo na den: To Otec, který ve mně přebývá, koná své skutky.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

10. – 17. KVĚTNA 2014

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

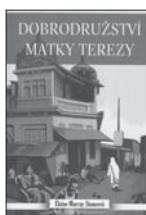
Uvedení do první modlitby dne:	NE 11. 5.		PO 12. 5.		ÚT 13. 5.		ST 14. 5.		ČT 15. 5.		PÁ 16. 5.		SO 17. 5.			
Antifona	518	582	518	582	518	582	1673	1892	518	582	1708	1924	518	582		
Žalm	783	881	783	881	783	881	786	884	783	881	786	884	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	518	582	518	582	518	582	1365	1525	518	582	1367	1528	518	582		
Antifony	563	633	1151	1279	1167	1297	1674	1893	1198	1330	1368	1529	1229	1364		
Žalmy	1137	1264	1152	1280	1167	1297	813	914	1199	1331	813	914	1229	1364		
Krátké čtení a zpěv	563	634	567	638	570	641	1674	1894	577	649	1368	1529	583	656		
Antifona k Zach. kantiku	563	634	567	638	570	642	1365	1526	577	649	1369	1530	583	656		
Prosby	564	634	567	638	571	642	1675	1894	577	649	1711	1927	584	657		
Závěrečná modlitba	564	635	1364	1523	571	1524	1366	1526	578	650	1369	1530	584	657		
Modlitba během dne:																
Hymnus	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583		
Antifony	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584		
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370		
Krátké čtení	564	635	568	639	571	643	1676	1895	578	650	1713	1930	584	657		
Závěrečná modlitba	564	635	568	639	571	642	1366	1526	578	650	1369	1530	584	657		
Nešpory:																
SO 10. 5.																
Hymnus	517	581	517	581	517	581	1366	1527	517	581	1369	1531	517	581		
Antifony	561	632	565	636	1161	1290	1177	1307	1678	1897	1208	1341	1371	1532	585	659
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1177	1308	1678	1897	1209	1341	1715	1932	808	908
Kr. čtení a zpěv	561	632	565	636	569	640	572	644	1680	1900	579	651	1371	1532	586	659
Ant. ke kant. P. M.	562	632	566	637	569	640	572	644	1367	1527	579	651	1371	1533	586	659
Prosby	562	633	566	637	569	641	572	644	1681	1900	579	652	1718	1936	586	660
Záv. modlitba	564	635	564	635	1364	1523	571	1524	1366	1526	578	650	1369	1530	588	662
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

NOVINKY Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

JAN PAVEL II. • PAPEŽ, KTERÝ ZMĚNIL DĚJINY
Fotografie Gianni Giansanti • Texty Valentina Alazraki • Koordinace Ada Masella • Z italštiny přeložila Jana Bílková • Odpovědný redaktor Jan Heller

Fotoportréty z pontifikátu svatého papeže Jana Pavla II. Na fotografiích se střídají okamžiky z pracovního a soukromého života Jana Pavla II. Od velkých apoštolských cest, na kterých ho vítaly obrovské davy lidí, po chvíle samoty a usebrání, osobní prožitky a intimní dramata muže, který jako pravý a odvážný Kristův služebník bral každou výzvu jako úkol svého životního poslání, které naplno vykonával až do konce života.

Slovar, s. r. o. • Brož., 210x242 mm, křídový papír, 176 stran, 399 Kč

DOBRODRUŽSTVÍ MATKY TEREZY
Elaine Murray Stoneová • Z angličtiny přeložil Jiří Gračka • Redakce Marie Štemberková

Životopis blahoslavené Matky Terezy z Kalkaty. Narodila se roku 1910 v albánské rodině v makedonském městě Skopje. V dospělosti vstoupila do řeholního Institutu Blahoslavené Panny Marie, který jí umožnil odcestovat na misi do Indie, kde pak vyučovala na střední škole. V Kalkatě se setkala s obrovskou bídou a utrpením ubožáků, kteří byli v ulicích města ponecháni napospas smrti. Matka Tereza pochopila, že je Bohem povolána k tomu, aby mezi těmito lidmi vyvrženými na okraj společnosti žila, pečova-

la o ně a umožnila jim důstojně zemřít. Autorka knihy vypráví o tom, jak Bůh žehná Misionářkám lásky, které Matka Tereza založila, a jak se jejich dílo rozšířilo po celém světě. Tyto hrdinské ženy žijící podle evangelia se mohou stát zdrojem hlubší víry, naděje a křesťanského odhodlání pro lidi všech věkových kategorií.
Karmelitánské nakladatelství • Brož., 130x190 mm, 112 stran, 149 Kč

Z DŘÍVE VYDANÝCH TITULŮ

RODIČE TEREZIE Z LISIEUX

Hélène Monginová • Z francouzštiny přeložila Jana Švancarová, verše sv. Terezie přeložil František Schildberger

Životopis blahoslavených manželů Martinových, rodičů svatě Terezie z Lisieux. Autorka se snaží v přímočarém vyprávění představit hlavní linie jejich křesťanského a rodinného života, který byl příkladem nejen jejich současníkům, ale je vzorem i pro dnešní sekularizovanou společnost.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 130x190 mm, 144 stran + 8 stran obrazové přílohy, 179 Kč

MĚSÍC S PANNOU MARIÍ

Gainfranco Ravasi • Z italštiny přeložil Adam Mackerle

G. Ravasi (nar. 1942), přední italský katolický biblista, hebraista a biblický archeolog, člen Papežské biblické komise, vybral na každý den měsíce května jeden úryvek z Písma. Ten zajímavým způsobem komentuje a na konci uvádí krátkou modlitbu vybranou z liturgických textů. Kniha je vhodná pro májové pobožnosti.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 117x180 mm, 104 stran, 119 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz
 Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

772 00 Olomouc 2
 982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.